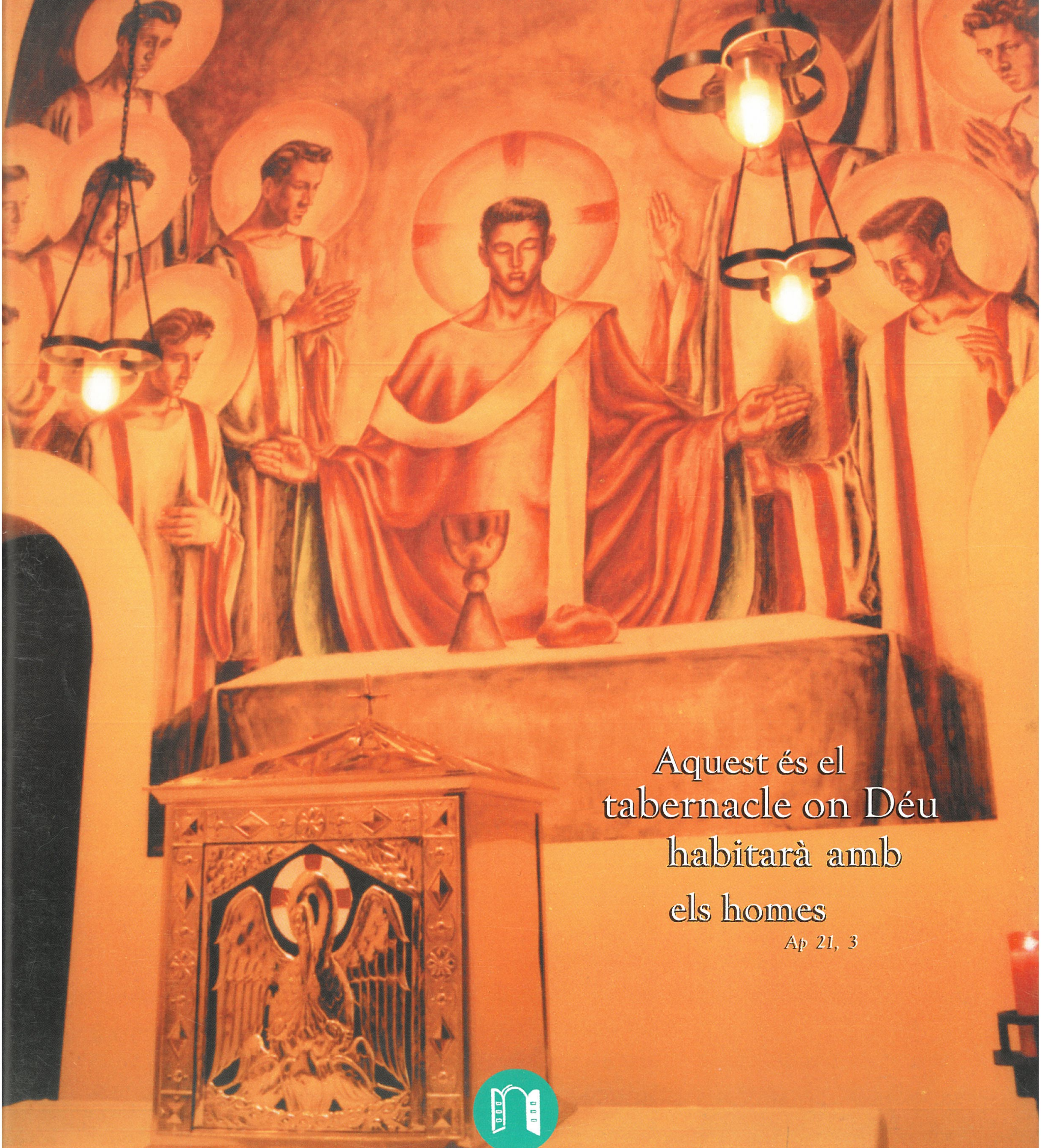
PORTAL OBERT

ANY XIX - NÚM. 75 - DESEMBRE DE 2002 - REVISTA DEL SEMINARI CONCILIAR DE BARCELONA

Aquest és el tabernacle on Déu habitarà amb els homes

Ap 21, 3

CAPELLA DEL SANTÍSSIM DEL SEMINARI

CONTINGUT

3 Editorial
- *Duc in altum!*

4 Crònica

10 Voluntariat a Lourdes

12 Sortida a Benasc

14 Cursets d'estiu
- *Sant Joan de Déu*
- *La nova Acció Catòlica*
- *Pastoral de la Salut*
- *Curset de monitors*
- *Pelegrins per un dia*

18 Fi de curs

Sumplement d'obres en les pàgines centrals

19 Inici de curs
- *Mare de Déu de la Mercè*

20 Incorporacions al Seminari

22 Jornades de Formació
- *La formació humana*
- *Reestructuració pastoral*

24 Homenatge a Mn. Nicolau

25 Seminari Menor
- *Crònica*

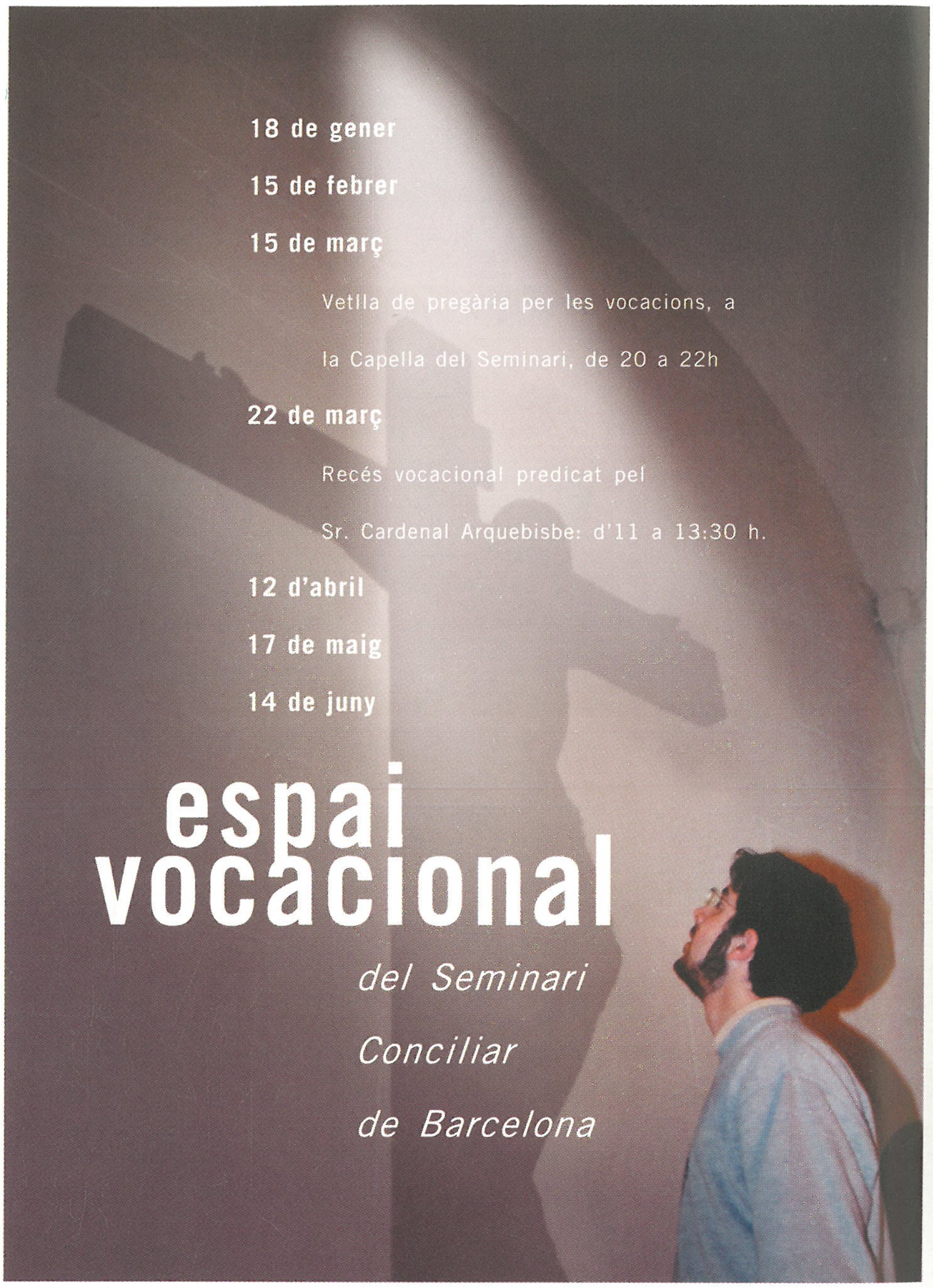
26 Acolitat
- *Servir la taula del Senyor*

28 Diaconat
- *Déu no ens deixa mai*

30 Presbiterat
- *Jo sóc amb tú*

32 Material vocacional
- *El video del Seminari*

34 Cap de setmana a...
- *Sant Cristòfol de Premià de Mar*

PORTAL OBERT

Desembre de 2002. Num. 75

Director:
Mn. Manuel Coronado Portillo
Consell de redacció:
Xavier Blanco Castro
Simó-Pere Osorio López
Antonio Fernàndez García
Bruno Bérchez Cagigal
Sergio Notó Ruiz
Fotografia:
Sergi Notó Ruiz
Maquetació:
Bruno Bérchez Cagigal

Edita:
Seminari Conciliar de Barcelona
c/ Diputació, 231
08007 BARCELONA
Tel.: 93 454 16 00 - Fax: 93 454 90 12
http://www.arquebisbatbcn.es/arquebis/seminari/mksemina.htm
Correu electrònic:
seminari.bcn@teleline.es
Impressió:
Gràfiques Ossó, S.L.. T. 93 666 13 42
Dipòsit Legal: B-43509-86

DUC IN ALTUM!

Celebració d'inici de curs a la Basílica de la Mare de Déu de la Mercè

Amb aquestes engrescadores paraules amb les que el Papa Joan Pau II ens convida a viure els reptes del nou mil·lenni, vivim els esdeveniments d'aquest nou curs que ara posem a les vostres mans mitjançant la revista del Seminari. Una visió esperançada del món i de la història que la comunitat dels qui formem el Seminari intentem concretar en la nostra missió educativa de formar el futur presbiteri de la nostra diòcesi.

Com és natural trobareu pinzellades de la vida del Seminari a través d'aquestes pàgines, perquè volem compartir amb vosaltres el nostre camí, creant així un vincle entre les parròquies, moviments apostòlics, associacions i benefactors i amics del Seminari.

Aquest nou curs comença enmig de les obres de remodelació de la tanca i jardins del Seminari, projecte que significa una millora important, tant per a la nostra Institució com per a la ciutat. Una nova perspectiva es pot apreciar del nostre edifici, que és com si hagués emergit enmig de la resta dels edificis de l'Eixample, posant-se de relleu la forma de creu grega de l'edifici que va dissenyar l'arquitecte Elies Rogent. Podem dir: "una creu enmig de l'Eixample". Els arquitectes encarregats d'aquest projecte ens ho expliquen a la revista.

I aquest signe visible de renovació exterior volem que també sigui un signe de renovació interior a la que estem cridats contínuament. Un dels aspectes que aquest curs estem treballant els Seminaris de Catalunya i que va ser tema de la trobada que cada any celebrem a Madrid els Seminaris Majors, és com educar en una espiritualitat de comunió.

"Cal promoure una espiritualitat de la comunió, tot proposant-la com a principi educatiu en tots els llocs on es forma l'home i el cristià, on s'eduquen els ministres de l'altar, les persones consagrades i els agents pastorals, on es construeixen les famílies i les comunitats." (N.M.I. n. 43)

"Sense sacerdots autènticament sants és molt difícil tenir un bon laicat; de la mateixa manera que, sense famílies cristianes -esglésies domèstiques- és molt difícil que arribi la primavera de les vocacions... Configurar-se amb Crist és la substància de la santificació i constitueix la finalitat específica de la existència cristiana. Per assolir-la, tot cristià necessita l'ajuda de l'Església, "mater et magistra". La pedagogia de la santedat és un desafiament, tan exigent com atraient, per a tots aquells que tenen a l'Església una responsabilitat de guia i de formació." ("El prevere, pastor i guia de la comunitat" n. 27-28).

Ja veieu el rerafons i el perquè de tota la nostra activitat. Confiem en l'acció de l'Esperit Sant i en la vostra pregària. Donem gràcies a Déu perquè el mes de setembre donàvem la benvinguda a tretze noves vocacions que iniciaven el seu procés de discerniment de la crida del Senyor vers el sacerdoci, i també hem viscut amb goig en aquest trimestre l'ordenació de set diaques i tres preveres. Certament, signes d'esperança per a la nostra Església diocesana.

Amb tot l'afecte i, en nom de tota la comunitat del Seminari Conciliar, us desitjo unes santes festes del Nadal del Senyor i un nou any 2003, ple d'esperança, amor i pau.

F. Prieto

Mn. Francesc Prieto
RECTOR DEL SEMINARI CONCILIAR

CRÒNICA

Juny-Juliol 2002

El diumenge dia 9, a la Santa Església Catedral de Barcelona, Mons. Carles, Arquebisbe de la nostra diòcesi, ordenà de preveres els següents diaques: Mn. Manel Amado, Mn. Francesc Jordana, Mn. Emili Marlès, Mn. Oriol Pallàs, i Mn. Joan Sabé. Una cerimònia plena d'alegria per a tota la diòcesi i especialment per al Seminari, que veu com cinc joves que van sentir la crida de Déu fa anys, han perseverat en aquesta vocació, i amb la seva ordenació presbiteral, han estat consagrats per a la missió de servir el poble de Déu i fer present Jesucrist, Bon Pastor, enmig dels seus germans.

El divendres 21 vam clausurar el curs ordinari del Seminari, amb la celebració eucarística presidida pel Rector, Mn. Francesc Prieto, i amb un dinar de germanor amb el Sr. Cardenal, Mons. Carles, on vam donar gràcies per tots els favors que Déu ha vessat sobre nosaltres en el curs que cloíem. Tant el Rector com el Cardenal Carles, ens van esperonar a ser fidels i estimar l'Església, i en especial la nostra Església local de Barcelona, que és on ens hem format com a cristians i a la que esperem servir en un futur com a diaques i preveres.

Un cop acabat el curs, els companys d'Introductori, 1r i 2n de Filosofia participaren de la pelegrinació a Lourdes de l'Hospitalitat de la Mare de Déu de Lourdes de Barcelona del 27 de Juny a l'1 de Juliol. Fou una pelegrinació plena d'alegria i de fe, on un cop més, les persones malaltes van tornar a donar un clar testimoni de la seva fe, i de com es pot viure cristianament qualsevol situació de l'existència humana, si ancorem la nostra vida en els braços del Pare, tal com féu Jesús a la creu.

Al parc nacional d'Ordesa

Com cada any, vam pujar als Pirineus d'Osca per a fer cinc dies de convivència. Els companys de cinquè de Teologia s'estigueren a Benasc juntament amb el Director Espiritual, el Rector del Seminari, i el Cardenal Ricard Maria Carles. La resta de seminaristes i formadors van allotjar-s'hi com de costum a Ventamillo (Seira), uns quilòmetres abans de Benasc. Foren uns dies per conrear més profundament les relacions d'amistat entre nosaltres.

I fins al Setembre, ja us ho podeu imaginar: cursets, colònies, campaments, vida parroquial, vida familiar, vacances... Temps de combinar pastoral, formació i descans.

Setembre

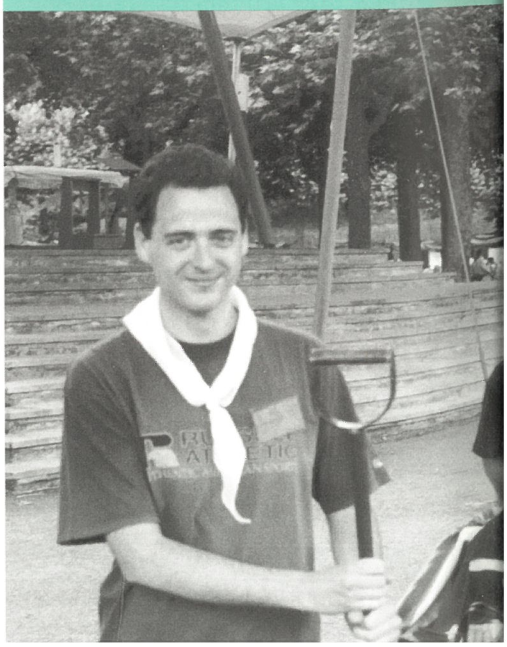
A l'endemà de la Solemnitat de la Mare de Déu de la Mercè, patrona de la ciutat i de la diòcesi, vam comença el curs 2002/03. Així el dimecres 25 el vam ocupar principalment en conèixer els nous companys; aquests nous companys, a l'igual que els qui passen dels estudis filosòfics als teològics van haver de canviar d'habitació; la resta només vam haver de reinstalar-nos en les nostres habitacions del curs passat. Aquest mateix migdia, vam tenir l'habitual xerrada inicial de curs de Mn. Prieto, Rector del nostre Seminari.

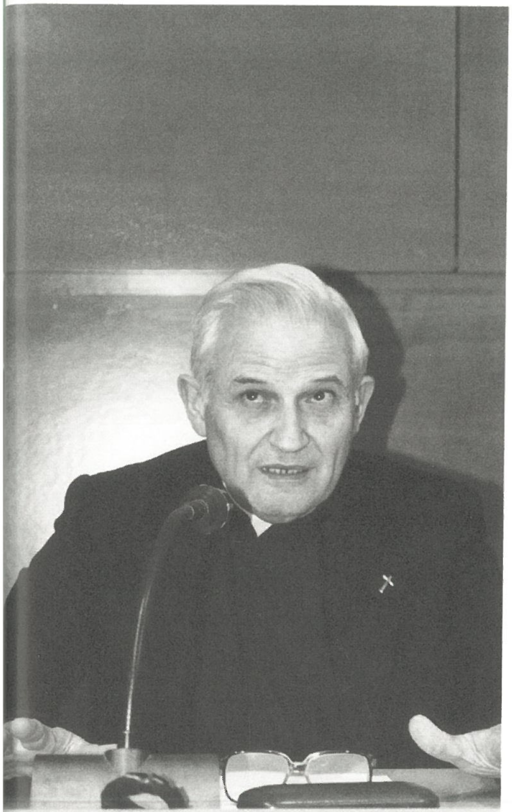
El dijous 26 a les 11h. vam tenir una jornada de formació impartida pel pare Jordi Font, s.j. psicòleg, que ens parlà sobre la "Formació humana i la maduració personal" en l'etapa formativa del seminari.

El mateix dia, a la tarda, tot el Seminari, recuperant un antic costum, va baixar a la Basílica de la Mare de Déu de la Mercè a posar l'inici de curs sota els peus de Maria de la Mercè, patrona de la diòcesi i de la ciutat de Barcelona.

Vam ser rebuts pel rector de la Basílica, Mn. Salvador Cristau, antic director espiritual i formador del nostre Seminari, que en unes paraules al final de l'Eucaristia ens animà a pren-

A Lourdes amb

Mn. Francesc Nicolau

dre exemple dels fundadors de l'Orde de la Mercè, St. Pere Nolasc i St. Raimon de Penyafort que en una altra època de la nostra ciutat van saber deixar-se guiar per l'Esperit i així atendre les aspiracions més profundes de llibertat dels seus conciutadans.

Al final de l'Eucaristia, el Rector del Seminari, Mn. Prieto féu lliurament de la medalla del Seminari, a la Mare de Déu de la Mercè, en la persona de Mn. Cristau; aquest agraí el present i comentà l'alegria de Maria, que sempre està contenta quan aplega els seus fills a casa seva, i en especial als seu fills del Seminari, que volen seguir el seu Fill en el ministeri ordenat.

Abans de marxar vam tenir l'ocasió de venerar el sepulcre de Sta. Maria de Cervelló, primera priora de l'orde femení de la Mercè.

Al vespre vam començar l'habitual recés espiritual, predicat per Mn. Homar, Director Espiritual del nostre Seminari, que s'allargà fins a l'endemà amb el rés de les Vespres. Així vam acabar el retorn al Seminari, un cop passat l'estiu. Passat el cap de setmana, ens esperaven l'inici de les classes i el retorn a la vida ordinària seminarística, la qual cosa succeí el dilluns dia 30.

Octubre

El dimarts dia 1, a les 20h. vam tenir l'Eucaristia d'inici de curs del Seminari, presidida pel nostre Cardenal-Arquebisbe Mons. Carles.

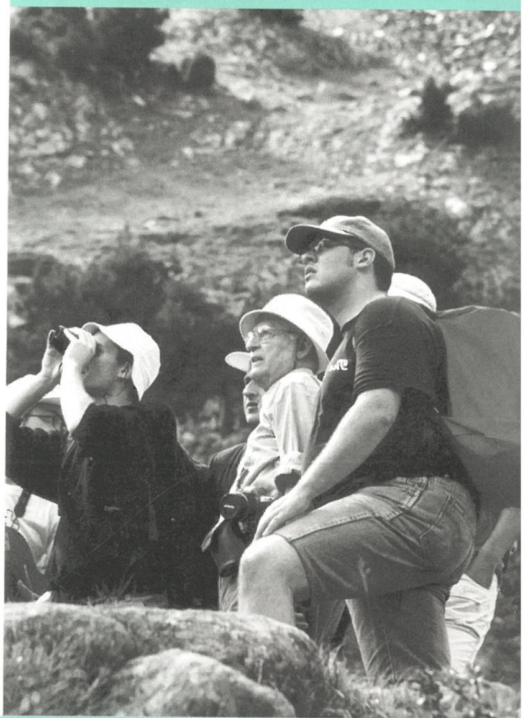
El dimecres dia 9, vam tenir l'Eucaristia d'inici de curs de les Facultats de Teologia de Catalunya i de l'Eclesiàstica de Filosofia de Catalunya presidida per l'Arquebisbe de Barcelona, Cardenal Ricard Maria Carles.

El posterior acte acadèmic comptà amb la presència del P. Guisseppe Pittau, s.j. Secretari de la Congregació per a l'Educació Catòlica. La lliçó inaugural fou impartida pel professor Francesc Nicolau i portà per títol "L'Origen de la vida. Implicacions filosòfiques".

El diumenge dia 20 vam tenir el primer recés mensual del curs. Les comunitats de St. Josep de la Muntanya i del Sagrat Cor el feren a la Casa de la Sagrada Família de Rubí. La comunitat de St. Josep Oriol anà a la Casa de la Mare del Diví Pastor de Pallejà.

El dimarts 22, el bisbe auxiliar de Barcelona, Mons. Josep Àngel Saiz, admeté als Ordes Sagrats, el nostre company Pere Marín, en vistes a la seva ordenació diaconal i presbiteral.

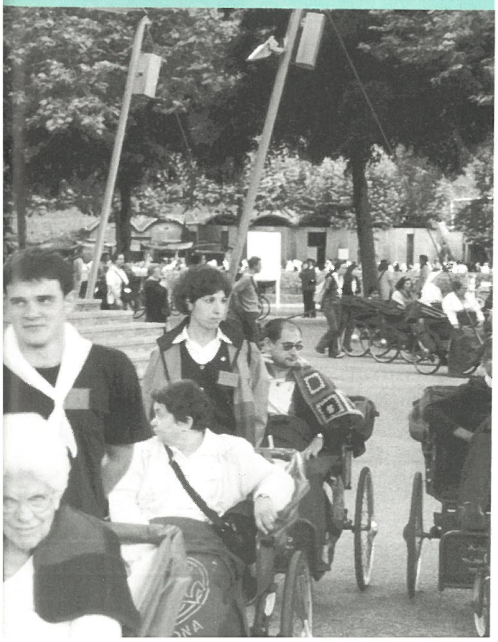
A Benasc amb el Sr. Cardenal

El Sr. Cardenal amb els tres preveres ordenats el dia 24 de novembre

'Hospitalitat

El dijous 24 a les 20h. i a la Catedral de Barcelona s'inaugurà el curs de l'Escola de Pregària de Joves, amb un record clar de la Trobada de Joves a Toronto amb el Sant Pare. La pregària fou presidida per Mons. Saiz, bisbe auxiliar de Barcelona.

Novembre

El dimarts 5 celebràrem l'Eucaristia pels amics i benefactors difunts del nostre Seminari.

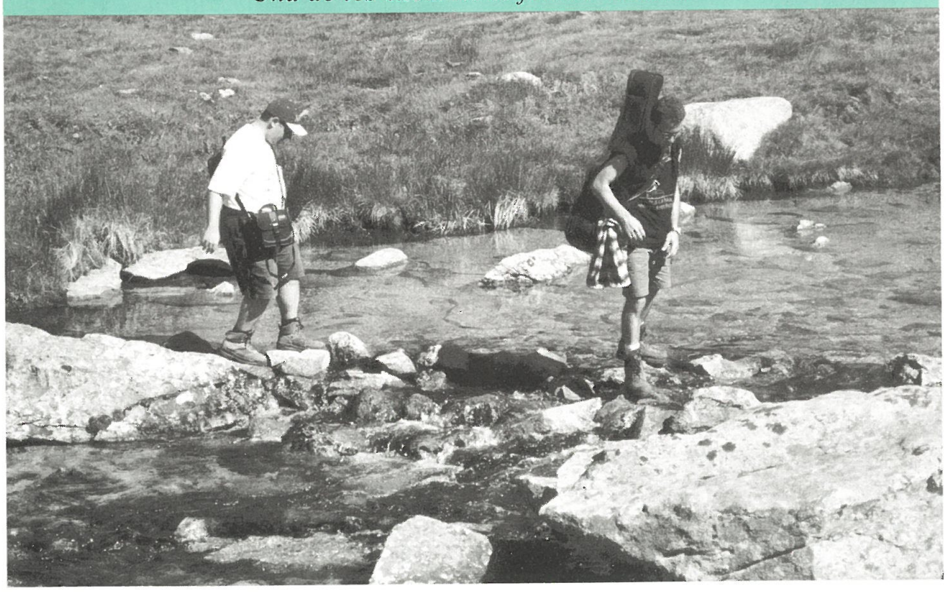
Els 7 nous diaques ordenats a Santa Maria del Mar el dia 17 de

Lourdes 2002

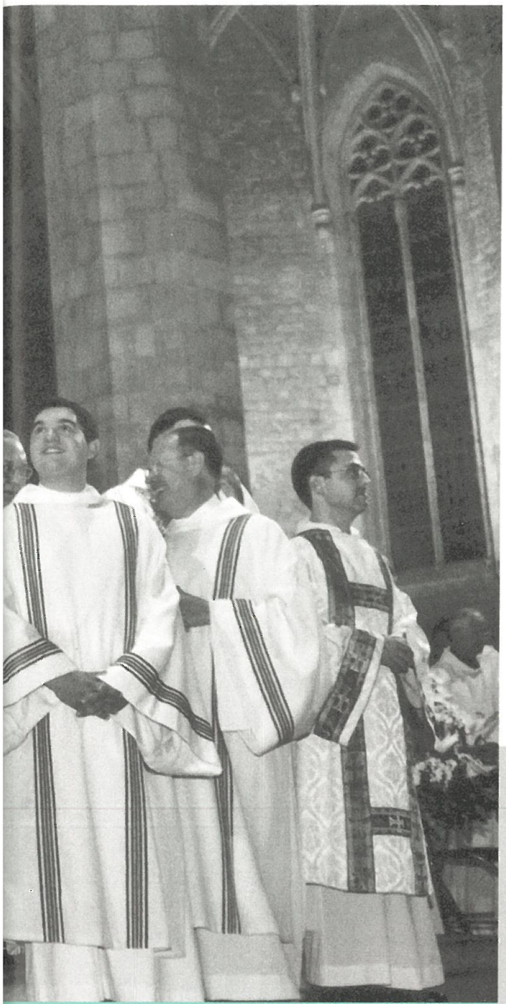
El dimecres 6, els companys de St. Josep Oriol van anar a l'acte d'homenatge a Mn. Francesc Nicolau, professor de la Facultat Eclesiàstica de Filosofia de Catalunya, Sots-director del Museu Geològic del Seminari, i prevere de la nostra diòcesi. En el mateix acte Mn. Nicolau presentà la seva darrera obra: "L'Església i la Ciència al llarg de la Història". Fou a les 18:30h. a la Sala Sant Jordi del Seminari Conciliar de Barcelona.

Una de les excursions fetes a Benasc

El mateix dimecres 6, la resta del Seminari anàrem a la parròquia de St. Vicenç de Sarrià, a l'habitual missa en record del trasllat de les despulles de Mn. Pere Tarrés a aquest temple barceloní. La celebració eucarística fou presidida per Mons. Saiz, bisbe auxiliar de Barcelona. També fou present el bisbe auxiliar emèrit de Barcelona, Mons. Daumal. Vam tenir informacions sobre el procés de beatificació del Dr. Tarrés, el qual està ja exhaurint les seves darreres etapes.

El dijous 7 vam celebrar la festivitat del Beat Francesc Palau i Quer, festa molt estimada al nostre Seminari, ja que és el fundador de les Carmelites Missioneres, una comunitat de la

ovembre

Davant el sepulcre de Mn. Pere Tarrés

Celebrant la Castanyada

qual és present al nostre Seminari i s'encarrega de diverses tasques en aquesta gran casa. MOLTÍSSIMES FELICITATS!!!, i que l'amor del Beat Palau a l'Església de la seva època, en molt dures condicions, ens faci estimar molt la nostra Església.

El dissabte dia 9 les famílies dels nostres nous companys vam venir a visitar el Seminari.

I a l'endemà, recés del mes de Novembre. Les comunitats del Sagrat Cor i de St. Josep de la Muntanya a Rubí. I la comunitat de St. Josep Oriol a la Vila Lestonnac de St. Cugat del Vallès.

Del dimarts 12 al dijous 14, els companys d'Introductori van fer la primera convivència del curs; fou a la diòcesi de Girona, i van conèixer nombroses realitats eclesials, paisatgístiques i monumentals d'aquell bisbat.

El divendres dia 15 a les 16h. a la Sala del Beat Peris del Seminari, vam tenir una Jornada de Formació a càrrec de Mn. Francesc Pardo, vicari episcopal de la demarcació del Vallès, sobre els criteris a emprar en el disseny del nou mapa pastoral de la nostra diòcesi de Barcelona.

El diumenge dia 17 a Sta. Maria del Mar, a les 19h. vam assistir a l'ordenació diaconal de set seminaristes de mans del Cardenal Carles, Arquebisbe de Barcelona. Un temple, el de Sta. Maria del Mar, que quedà petit davant l'allau de fidels de diferents i molt diverses parròquies de la nostra diòcesi que no es vulgueren perdre el dia de l'ordenació diaconal de Mn. Joan Artur Boardman, Mn. Pere Marín, Mn. Carles Muñiz, Mn. Daniel Palau, Mn. Manuel Pérez, Mn. Alfonso Puig de Morales, i Mn. Joaquim Vidal.

El Sr. Cardenal, a l'homilia ressaltà la diversitat dels ordenats que, han respost afirmativament al pla que Déu tenia sobre ells des de sempre.

En definitiva un dia de joia i festa per a la nostra Església de Barcelona que compta amb set nous diaques, al servei de la Paraula, l'Altar i dels més pobres de les comunitats.

El diumenge 24, aquest cop a la Catedral de Barcelona, a les 19h. foren ordenats de preveres al servei de l'Església de Barcelona, Mn. Joan Díaz, Mn. Josep Maria Llorca i Mn. Antoni Matons. Un altre dia per donar gràcies a Déu pel do que suposa el ministeri ordenat per a l'Església.

AGENDA

Desembre 2002

El **dissabte dia 7**, vigília de la Solemnitat de la Immaculada Concepció, assistirem a la **Vetlla de Pregària de la Immaculada**, a la Basílica de la Mare de Déu de la Mercè a les 22h. Organitzat per la Delegació de Joves de l'Arquebisbat de Barcelona.

El **diumenge dia 15, recés** del més de desembre. Les comunitats de St. Josep de la Muntanya i del Sagrat Cor el faran a la casa noviciat de Pallejà de l'orde de la Mare del Diví Pastor. La comunitat de St. Josep Oriol anirà a la Casa d'Exercicis La Immaculada de Tiana.

El **dimarts dia 17**, a les 19:30h tindrem la **Celebració Penitencial d'Advent** per a preparar-nos més i millor pel temps de Nadal.

El **divendres dia 20**, clourem el primer trimestre del curs del Seminari, amb la celebració de l'**Eucaristia**, i un **dinar de germanor**. Tots dos actes seran presidits pel nostre Arquebisbe, el Cardenal Carles.

Gener 2003

Com és costum, el primer dia lectiu després de Reis, és a dir el **dimarts dia 7**, pujarem a **Montserrat** a posar el nou any als peus de Sta. Maria de Montserrat.

El **dijous 30** tornarem a assistir a l'**Escola de Pregària** de Joves a la Catedral. Com sempre a les 20h.

Febrer

El **diumenge dia 16** farem el **recés mensual**. Les comunitats de St. Josep de la Muntanya i del Sagrat Cor el faran a la Vila Lestonnac de St. Cugat del Vallès. La comunitat de St. Josep Oriol anirà a Caldes de Montbui.

Del **dimarts dia 18** al dijous dia 20, els nostres companys d'**introductori** faran la segona convivència de curs.

El **dimecres dia 19**, tindrem la **visita d'un missioner** del I.E.M.E amb el qual podrem compartir les seves experiències de missió, tot sent conscients de la dimensió missionera de l'Església i de la nostra vocació ministerial.

El **divendres dia 21** tindrem una **Jornada de Formació**. A les 16h a la Sala Beat Peris del nostre Seminari.

El **dijous dia 27** assistirem a l'**Escola de Pregària** de Joves. A les 20h a la Catedral de Barcelona.

El **divendres 28**, la comunitat de St. Josep Oriol farà una **sortida de comunitat**.

Març

El **dimecres dia 5**, començarà la Quaresma, preparació de la Pasqua, amb la imposició de la cendra en la celebració eucarística del **Dimecres de Cendra**. Tota una quarantena de dies per preparar-nos espiritualment a acollir el gran do de la Resurrecció de Nostre Senyor Jesucrist.

El **dimarts dia 11**, celebrarem comunitàriament el **Sagrament de la Reconciliació**. Serà a la Capella del Seminari a les 19:30h. Un altre pas més de preparació a la gran festa del Misteri Pasqual.

El **dissabte dia 15** i per quart any consecutiu, celebrarem la **Jornada de Portes Obertes del Seminari**, on amics, familiars, i fidels de les comunitats parroquials on col·laborem els seminaristes, i tothom que ho desitgi podrà conèixer més a prop tant la vida seminarística, com l'edifici del Seminari Conciliar de Barcelona.

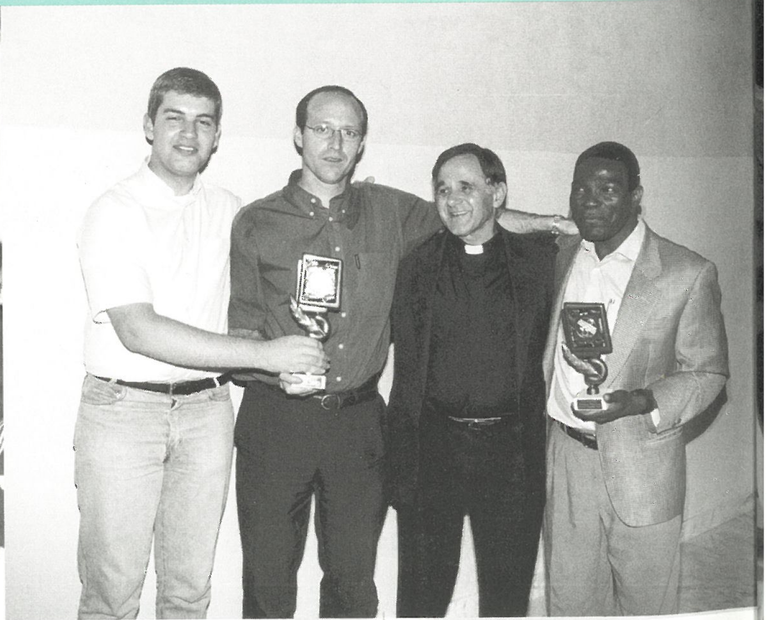
A les **20h**. hi haurà la **Vetlla de Pregària per les Vocacions**, a la Capella del Seminari; vetlla de pregària que consistirà en una celebració eucarística i una hora de pregària davant el Santíssim Sagrament. HI SOU TOTS CONVIDATS!!!

El **diumenge dia 16** celebrarem el **Dia del Seminari**.

Eucaristia d'inici del curs acadèmic 2002-2003

Els campions del torneig de ping-pong 2002

CRÒNICA

Tres nous preveres per a guiar les comunitats, ensenyar i predicar la Paraula, i presidir els sagraments.

Vam tancar les activitats del mes de Novembre tot anant a l'Escola de Pregària de Joves a la Catedral de Barcelona, el dijous 28 a les 20h.

Desembre

El diumenge dia 1, primer diumenge d'Advent se celebrà al Palau St. Jordi, la Jornada Diocesana. Una ocasió per sentir-nos comunitat diocesana, fidels provinents de diferents ciutats, pobles, viles i barris. Una jornada per sentir-nos Església de Barcelona al costat del nostre pastor diocesà, el Cardenal Carles.

El dimecres dia 3 foren instituïts d'acòlits pel bisbe auxiliar Joan Carrera, els nostres companys Alejandro Galán, Miquel Àngel Guitián, Jordi Moya, Joan Obach i Simó-Pere Osorio. Un pas més d'aquests seminaristes en el seu camí vers el sacerdoci ministerial. A tots ells moltes felicitats!!!

Els cinc nous acòlits instituïts el dia 3 de desembre

RECTORAT

CRÒNICA

Setembre

16-18: Amb tot l'equip de superiors, participació a les Jornades de Seminaris Majors a Madrid.

24: Concelebració a l'Eucaristia en la Solemnitat de la Mare de Déu de la Mercè, a la seva Basílica.

26: L'equip de superiors i seminaristes, a la Basílica de la Mare de Déu de la Mercè, celebració de les Vespres i l'Eucaristia tot demanant la protecció de la Verge en aquest nou curs. Al final, ofrena de la medalla del Seminari a la Mare de Déu de la Mercè, patrona de l'Arxidiòcesi.

Octubre

8: Xerrada informativa sobre el Seminari al Col·legi de Rectors de Barcelona, al Seminari Conciliar.

Assistència a la inauguració del crus 2002-2003 al Seminari Major Interdiocesà.

9: Participació en l'Eucaristia i acte acadèmic de la inauguració del curs 2002-2003 de les Facultats de Filosofia i Teologia.

14: Trobada dels preveres i diaques de Catalunya a Vic.

17: Amb dos seminaristes, col·loqui sobre el Seminari i les vocacions al programa de ràdio de l'Albert Hom a RAC-1

30: Reunió amb els Seminaris Majors de Catalunya i les Illes.

Novembre

3: Presidir una professió religiosa al Cottolengo del P. Alegre.

5: Al matí concelebració a la Capella del Seminari Conciliar a l'Eucaristia en sufragi pels preveres i diaques difunts.

A la tarda concelebració eucarística a la Capella del Seminari en sufragi dels familiars difunts dels amics i benefactors del Seminari, així com dels nostres seminaristes.

6: Assistència a la presentació del llibre *Església i ciència al llarg de la Història* de Mn. Francesc Nicolau i a l'acte d'homenatge per la seva col·laboració i ajut al Museu Geològic del Seminari de Barcelona i a l'Associació d'Amics del Museu.

AGENDA

Desembre

1: Participació de tot el Seminari a la IX Jornada Diocesana.

7: Vetlla de la Immaculada, a la Basílica de la Mare de Déu de la Mercè.

12: Reunió de Delegats de Pastoral Vocacional de Catalunya.

30-31: Reunió de revisió i programació de l'equip de superiors.

Dirigint-nos cap a la Gruta

PELEGRINATGE A LOURDES 2002

Com cada any, a finals de juny, es va posar en marxa el pelegrinatge a Lourdes de l'Hospitalitat de la Mare de Déu de Lourdes de Barcelona. Enguany aquest va iniciar-se el dia 27 de juny i va finalitzar el dia 1 de juliol. En ell hi participaren més de mil pelegrins entre malalts, hospitalaris, familiars, metges, infermeres, religioses de diferents ordes, preveres, seminaristes i voluntaris escolars de diferents escoles (salesians, jesuïtes, teresianes, escolapis, etc.).

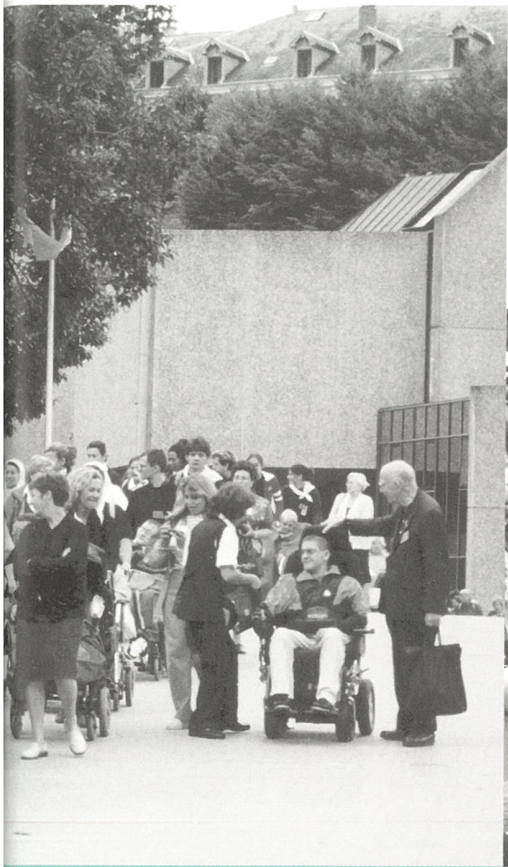
Els seminaristes que hi vam participar erem els que el curs passat vam fer introductori, primer i segon de filosofia. També hi participaren Mn. Francesc Prieto, Rector del Seminari Major de Barcelona, Mn. Manuel Homar, Director Espiritual i Mn. Manel Coronado, formador dels esmentats seminaristes.

Tots els pelegrins ens vam trobar el matí del dijous 27 de juny a l'Estació de França. La majoria vam fer el viatge en tren, la resta en autocars. Tot i ser un llarg viatge, no hi faltà la pregària, ni l'animació musical per part dels voluntaris escolars. L'arribada a l'estació de Lourdes va ser molt especial per a tots els pelegrins que viatjavem en el tren: ens esperaven els voluntaris escolars i els seminaristes,

Ens donaren una espectacular rebuda plena de color i música, que va fer les delícies de tots els pelegrins

que havien viatjat en autorcar, i ens donaren una espectacular rebuda plena de color i música, que va fer les delícies de tots els pelegrins. Amb l'ajuda de tots es va procedir al trasllat i allotjament de tots els pelegrins.

El divendres 28 tinguérem el primer acte del pelegrinatge: va ser la

fer una celebració de la Reconciliació. Tot el pelegrinatge participà en la Processó de les torxes, la qual va ser molt emocionant.

El matí del dissabte 29 vam participar en la Missa Internacional a la basílica sant Pius X, presidida per Mons. Ricard Maria Carles. A la tarda participarem en la Processó del Santíssim que va finalitzar a la basílica sant Pius X amb la benedicció amb el Santíssim. Al vespre tingué lloc una vetlla de pregària a l'església de Santa Bernardette, on hi participaren alguns malalts i hospitalaris, i tots els voluntaris escolars i seminaristes, en un ambient de profunda pregària.

El matí del diumenge 30 tot el pelegrinatge es va traslladar a la Cité St. Pierre, als afores de Lourdes, on se celebrà l'Eucaristia presidida per Mn. Francesc Prieto, Rector del Seminari Major de Barcelona, i en la que es va procedir a la unció dels malalts. En acabat es va fer un dinar de germanor en els prats de la Cité St. Pierre, finalitzant amb una celebració festiva de la Joia de ser a Lourdes.

Voluntaris i malalts tot cantant

Celebrant l'unció dels malalts

Missa a la Gruta, presidida per Mn. Carles Masde Xaxars, que enguany celebrava el 25è aniversari de la seva ordenació presbiteral i 40 anys de pelegrí a Lourdes. A la tarda es feu el "Signe de l'aigua" al prat de davant de les piscines, que va consistir en fer la senyal de la creu amb aigua del manantial de la Gruta per part del preveres del pelegrinatge a tots els malalts. A continuació vam anar a l'església de Santa Bernardette on es va

El dilluns 1 de juliol, últim dia del pelegrinatge, començà amb la Missa pels pelegrins a la capella de Sant Josep presidida per Mn. Antoni Deulofeu. En acabat, vam sortir cap a l'estació de Lourdes on ens esperaven el tren i els autorcars.

Van ser dies d'intenses experiències a tots els nivells: a nivell espiritual amb profunda pregària comunitària en les celebracions litúrgiques i personal davant la Gruta i el Santíssim exposat, i a nivell humà compartint vivències, esforços, angoixes amb els malalts, els hospitalaris, els voluntaris escolars, les religioses, etc.. Tot plegat una profunda vivència religiosa i de testimoniatge cristià compartint una mateixa fe, celebrant-la i fent-la vida en un marc privilegiat: el lloc on la Mare de Déu es va aparèixer a Bernardette, lloc de fe, d'esperança i de caritat, que omplen cada recó del santuari.

Antoni Fernàndez Garcia
3r de Teologia

BENASC 2002

Ja fa 4 anys que, aprofitant l'estada que fa el nostre Arquebisbe a Benasc amb els companys de l'etapa pastoral (els futurs diaques), tot el Seminari passa uns dies de convivència gaudint d ela natura i de la seva companyia.

Ens vam reunir, com sempre, un dilluns al Seminari per sortir amb l'autocar cap a aquestes valls cada cop més familiars.

Enguany la primera parada va ser a Barbastre on vam visitar la catedral i molt especialment la capella on reposen les restes del seu bisbe i preveres màrtirs, com un pròleg del que seria la commovedora visita de la tarda: el museu màrtir dels claretians en memòria dels seminaristes i formadors màrtirs durant la guerra. Allà, sobre la cripta on reposen les seves restes, vam celebrar l'Eucaristia.

Vam fer allí mateix les Laudes, amb l'impressionant paisatge com a retaule

El segon dia, ja situats a Benasc, vam anar fins al parc natural d'Ordesa. Allí, de seguida es van formar uns "grups naturals", m'explico: sabeu allò de "Dios los cria y ellos se juntan?, doncs això mateix. Un grupet, amb Mn. Serra al capdavant va sortir disparat per poder arribar al salt d'aigua anomenat la Cua de Cavall, passat les grades de Soaso. Altres, amb el gruix de formadors i el Sr. Cardenal, seguint les indicacions de Mn. Coronado com a improvisat guia, vam anar a veure dos preciosos saltants d'aigua, sense forçar massa la marxar i gaudint de l'impressionant paisatge, vaja! que ens ho vam prendre amb calma! Vam dinar en un lloc arrecerat del bosc i després vam anar baixant tranquil·lament tot fent broma pel camí tot conversant amb el nostre Arquebisbe.

Un moment d'esbarjo al vespre

Al tercer dia vam anar a una excursió prou coneguda per tots: els Aigualluts, tot un clàssic! Primer la pujada fins al pla de la Besurta. En arribar, aquest any vam fer allí mateix les Laudes, amb l'impressionant paisatge com a retaule, genial! Després la pujada fins als Aigualluts i allí, després de descansar una mica i passejar pels voltants, el nostre pastor, com de costum, ens va donar uns punts de meditació que vam poder reflexionar tot baixant en silenci cap on ens esperava l'autocar. Per la tarda, com tots els dies que estem a Benasc, vam anar a celebra l'Eucaristia al mateix poble.

El quart dia la cosa ja va variar. Fem la que anomenem excursió llarga , encara que està preparada perquè els "grups naturals" de que us parlava puguin anar fent al seu ritme. D'entrada me les prometia felices: primera pujada amb autocar, Laudes de nou a la natura, i un començament molt suau...però de seguida, el primer avís: una pujada d'aquelles que Mn. serra defineix com que el terreny bonament planeja, és a dir, que és pràcticament vertical! Després, però el terreny tornà a ser pla. Passàvem per entre un

Amb bon hunor en direcció al Pla de la Basurta

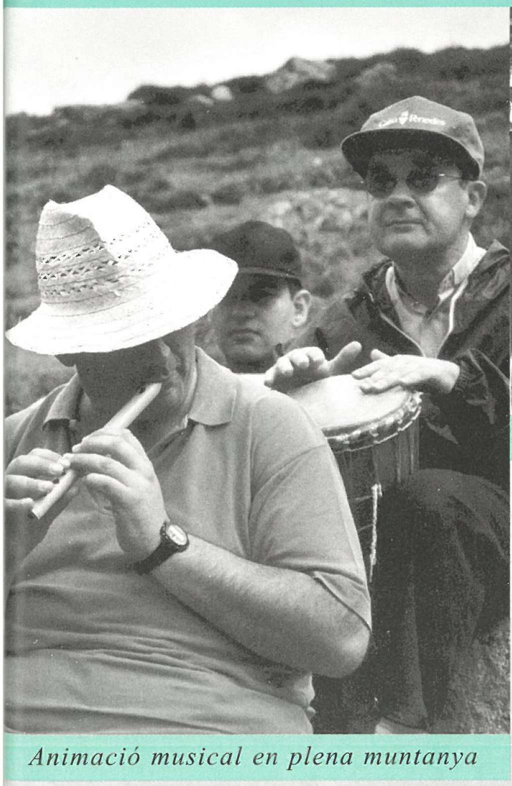

Una aturada en el camí per gaudir de la natura

De cop el terreny va començar a pujar per una pedrera que deixava la primera pujada en una rampa de garatge. Em van assenyalar el lloc on anàvem: L'ibon de Llosás. Vist des de sota encara semblava proper, però no! allò pujava i pujava i no s'acabava mai. Finalment vaig arribar. Un cop més havia valgut la pena! L'espectacle era formidable: un gran llac a tocar d'un impressionant espadat de roca.

Després de descansar una mica, vam dinar tots junts i tornem-hi: a fer de baixada el que havíem fet pujant!

L'endemà vam celebrar l'Eucaristia a l'església de Cerler. Cada any, durant la celebració preparem quelcom especial, ja que és el comiat de les convivències. Aquest any, ho vam centrar en el tema de la missió. Una missió que fem enviats per aquell qui és plenament la imatge del Bon Pastor: el Bisbe, per això, després de la postcomunió, mentre un companys cantaven l'Himne de Toronto que havien traduït al català, ens va anar donant una espelma on hi havia escrit Mt 5,13-16 i, en acabar, li vam regalar un bàcul amb tots el nostres noms escrits, simbolitzant que el nostre ministeri de pastors del poble de Déu que si Déu vol estem cridats a fer, està íntimament lligat al d'ell.

Animació musical en plena muntanya

Mn. Serra donant explicacions abans de pujar a Ordesa

bosc que desembocava a una plana vora un riu. No ens havíem equivocat? Allò era l'excursió forta? El primer "grup natural" ja es va quedar a aquell indret per passar el dia. Sabien el que venia després! La resta vam seguir endavant més o menys agrupats segons el ritme. Que inconscient!

Després de dinar tots junts a Ventamillo, vam sortir cap a Barcelona per seguir gaudint del temps d'estiu, a la nostra parròquia i a casa, amb la família i els amics.

Francesc Xavier Farrés
5è de Teologia

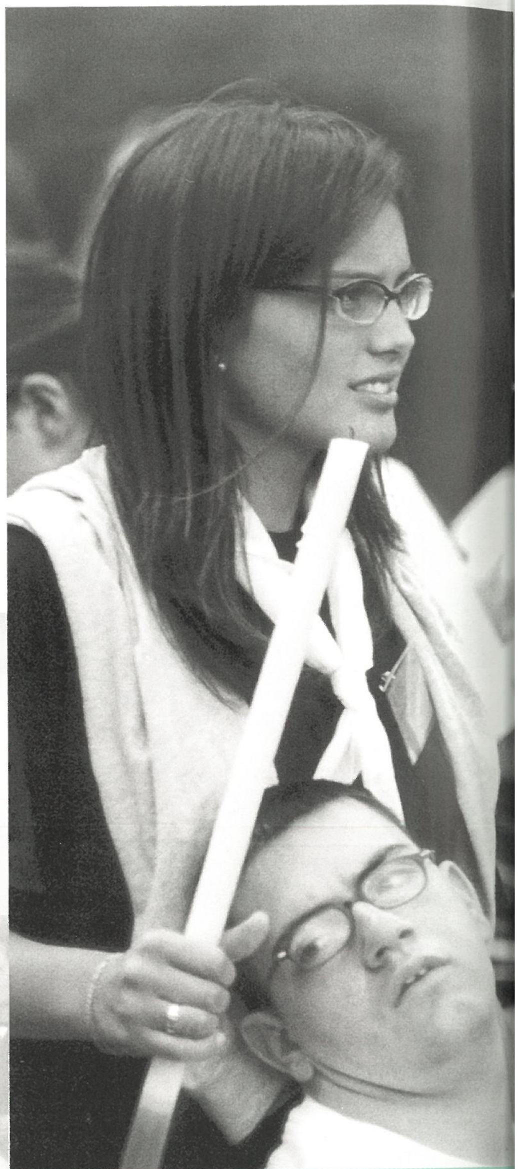
CRÒNICA D'UN ESTIU A SANT JOAN DE DÉU

Els mesos de juliol i agost uns quants seminaristes hem estat voluntaris a l'hospital de sant Joan de Déu. Han estat unes jornades molt intenses per tothom.

Abans de les nou del matí iniciàvem la jornada després de la pregària. A aquesta hora, hi havia el primer servei voluntari: el que habitualment es diu esmorzar. La coordinadora de voluntaris assigna una planta a cada voluntari i, llavors, consisteix a anar per les habitacions dels infants per tal d'oferir l'oportunitat al familiar que acompanya al malalt que pugui esmorzar i descansar un temps abans de

El voluntari presta atenció al pare o la mare per tal de ajudar-los en allò que calgui

començar el dia amb la intensitat quotidiana. Una vegada que s'ha ofert aquest primer servei, s'obre un ampli ventall de propostes per tal de cercar el benestar i el creixement personal del nen i del jove malalts. Una és la sala de jocs: s'ofereix del matí fins al migdia, i tot el vespre. Es tracta que els nens hi juguin i es relacionin entre ells. Una altra proposta es l'hospital de dia, on van els infants que necessiten tractament de quimioteràpia o bé per ferse una revisió. Els voluntaris els féiem companyia, tant als fills com als pares, perquè de vegades cal estar-s'hi moltes hores seguides, cosa que es fa feixuga, també hi jugàvem o petàvem la xerrada. A més, durant el curs hi ha dinàmiques que afavoreixen la convivència i un bon clima. Un altre camp on alguns de nosaltres vam col·laborar va ser les urgències. Allà la tasca consisteix a estar atent a lsa família que demana ajut mèdic. Llavors, el voluntari presta atenció al pare o la mare per tal de ajudar-los en allò que calgui. Un altre servei és el de plantes: el voluntari allà s'interessa pels infants que hi arriben, per acompanyar-los, per confortar-los. Al migdia es presta el servei de dinar: es passa per les habitacions i s'anuncia al familiar que pot dinar amb tranquil·litat mentre el seu nen estarà acompanyat i atès. A la tarda hi ha altra vegada sala de jocs.

En ells veiem el rostre de Crist

No només ha estat una experiència de mer servei o de donar quelcom al necessitat, i prou. No. Va haver-hi lloc per a la convivència; per al testimoni davant familiars en la dificultat; per una major coneixença entre nosaltres mateixos, seminaristes, i de relacionar-nos amb una realitat diferent i moltes vegades desconeguda, com és el sofriment. També se'ns va brindar l'oportunitat de conèixer l'equip pastoral de sant Joan de Déu i d'ampliar l'horitzó de la presència cristiana concreta en aquest moment comú a tota persona: "de passar –com ens va dir el Superior de la comunitat, el pare Roberto– fent el bé, fent present Jesús a l'Hospital, per tal d'anunciar-hi l'Evangeli oferint-lo amb la senzillesa de Crist."

Servir els més petits ens ha fet molt de bé

Marcos Aceituno
3r de Teologia

CURSETS D'ESTIU

LA NOVA ACCIO CATÒLICA

Els dies 2 i 3 d'abril de 2002, el Seminari m'envià a la casa d'exercicis de st. Josep, propera a la vil·la de l'Escorial, on tingué lloc el I Encontre de Seminaristes i Acció Catòlica. Aquesta trobada es realitzà en el marc de la IX Trobada d'A.C.E. a El Escorial. Vam conviure i formar-nos sacerdots i seminaristes de més de trenta de les diòcesis de la Conferència Episcopal d'Espanya.

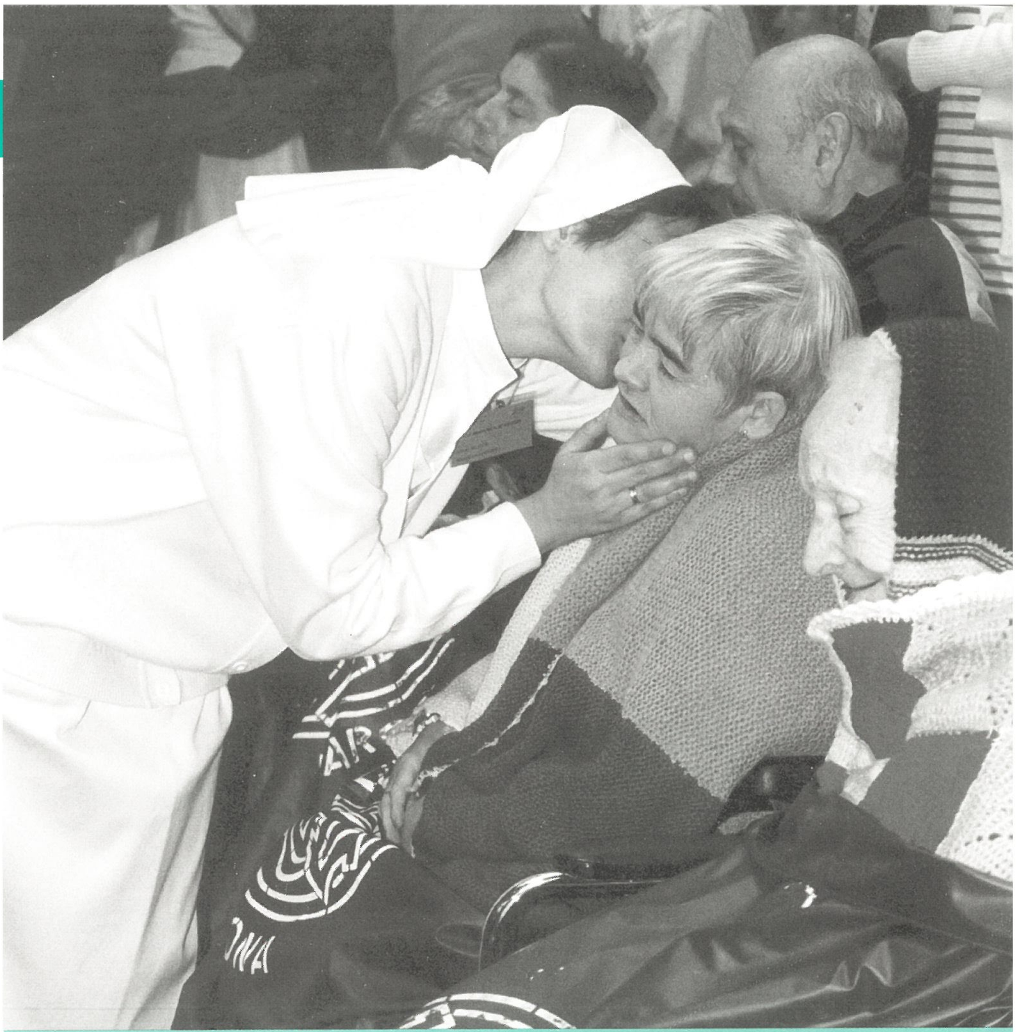
Diu el sant Pare: "l'AC és un signe de renovada fidelitat a l'Església i un compromís per a seguir amb entusiasme el camí de la nova evangelització." Des del seu precedent (la Unió Catòlica 1881), fins avui aquest moviment eclesial continua la seva tasca amb el recolzament dels bisbes (Nova configuració de l'AC, 1990).

L'objectiu d'aquestes trobades és donar a conèixer la Nova Acció Catòlica per a la promoció d'un laicat associat, adult i evangelitzador. Les jornades consistiren de primer en treball per grups, en el meu cas dels seminaristes i alguns laics que s'hi van fer presents. I posteriorment les posades en comú amb els sacerdots i l'acollida dels bisbes que hi assistiren.

Amb el desig d'aprendre a acompanyar el laicat afrontant els reptes de la nova evangelització

Personalment va ser una experiència enriquidora la mateixa convivència i el compartir amb altres companys de vocació i sacerdots provinents de realitats ben diferents. Tots amb el desig d'aprendre a acompanyar al laicat afrontant els reptes de la nova evangeització, , per tal de ser més eficaços en el nostre servei a l'Església

Jordi Tres Bosch
2N DE TEOLOGIA

Tu ets un estimat de Déu en el Senyor Jesús

AJUDAR A VIURE SANAMENT LA MALALTIA

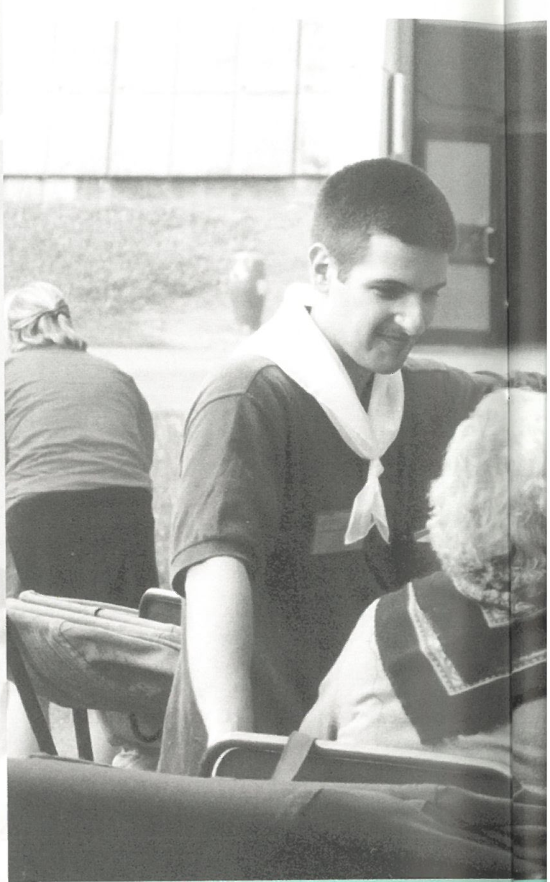
Del 15 al 20 de juliol d'enguany ha tingut lloc a El Escorial (Madrid), un curset de Pastoral Sanitària, promogut per la Conferència Episcopal Espanyola i els Germans Hospitalaris de Sant Joan de Déu. Aquest curset, destinat a seminaristes i novells sacerdots té com a objectius ajudar a apropar-se a la realitat complexa del món del malalt i el seu entorn familiar i social; ajudar a créixer i madurar humanament i cristiana, a configurar la pròpia identitat, a capacitar-se i perfeccionar-se a per a portar a terme de manera eficaç el treball pastoral en un camp com és el de la Pastoral de la Salut, tant delicat. De manera particular s'ha volgut conscienciar els participants del fet de ser instruments d'una Església compromesa en testimoniar l'esperit i les actituds del Bon Samarità al costat del qui pateix. S'ha insistit en la formació de l'art de l'escolta i de l'empatia, per tal d'ajudar a viure la malaltia, principi que ha vertebrat gairebé la totalitat del curset.

A banda de les ponències elaborades per diferents professionals de la pastoral sanitària, el curset comptà també amb el testimoni de dues mares de família que, havent superat malalties greus, explicaren la seva experiència de suport, acompanyament i consol per part dels agents de Pastoral de la Salut, tant seglars com preveres. Aquest curset (al qual han assistit 27 seminaristes i 4 diaques de diverses diòcesis de la Península i les Illes) ens ha fet comprendre millor que evangelitzar el malalt és dir-li: "Tu ets estimat de Déu en el Senyor Jesús". I no només dir-ho, sinó creure-ho de cor, i no només això, sinó portar-se amb aquest home de tal manera que senti i descobreixi que hi ha quelcom de redimit en ell, gràcies a Jesucrist, Metge de les nostres ànimes.

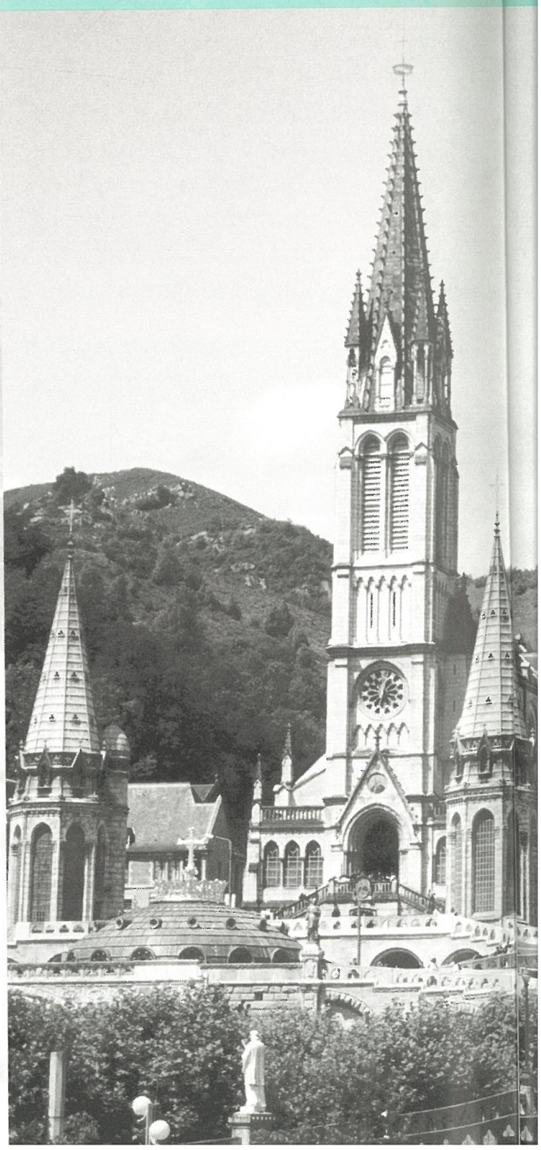
Jordi Moya Ródenas
5È DE TEOLOGIA

Els participants en el curs de monitors

Els seminaristes propers als

CURS DE MONITORS

El curs passat vaig incorporar-me a la parròquia St. Pere i St. Pau del Prat de Llobregat. En aquesta, un dels punts de pastoral és l'esplai com a centre educatiu en el temps lliure. De caràcter confessional, vol transmetre els valors cristians als infants.

Passat unes setmanes em proposaren donar un cop de mà als monitors, i vaig acceptar. Per això vaig decidir que podia aprofitar per participar

> *Recordo el bon ambient i la sinceritat amb tothom i m'emporto un gran record*

en un curs de monitors a la Fundació Pere Tarrés per tal d'aprendre el que significa l'educació en el lleure i per a aprendre a tractar amb els infants i donar uns valors per a créixer i desenvolupar-se com a persones que tenen ideals i ganes per viure.

En l'experiència del curset intensiu d'estiu vaig aprendre elements i mitjans concrets per tal de posar-lo en pràctica a l'esplai; el que més em va agradar va ser les manualitats i els balls que vam aprendre.

Al curset hi havia gent molt maca i en la convivència amb ells vaig rebre molt d'ells com a persones il·lusionades i emprenedores, i espero que jo també els hagi donat quelcom amb el meu petit testimoni de voler seguir Jesús en el presbiterat.

Recordo el bon ambient i la sinceritat amb tothom i m'emporto un gran record, en especial, d'un petit grup d'amics que vam fer en el curset anomenats "Pessigolles" en renom d'una cançó que vam aprendre.

Ara, a l'esplai St. Pere i St. Pau, hem començat aquest nou curs amb moltes ganes de portar a terme una tasca educativa, la transmissió d'uns valors i unes actituds cristianes. Ara veig ben clar que en l'esplai puc aprendre moltes coses dels infants i alhora m'adono que vaig madurant en aquesta obertura vers els altres.

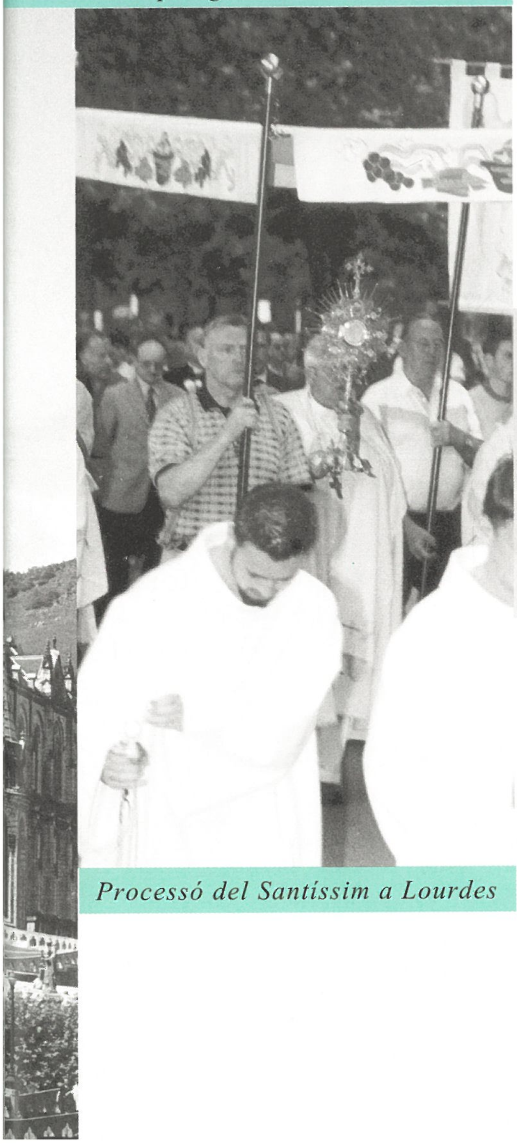
Ferran Blasco
3r de Teologia

Iniciant el viatge a Lourdes

als malalts i pelegrins

Processó del Santíssim a Lourdes

PELEGRINS PER UN DIA

Aquest estiu últim vaig servir a Lourdes com a guia de "Pelegrins per un dia". Aquesta tasca és desenvolupada per seminaristes de diferents procedències i consisteix en acompanyar els pelegrins, tot mostrant-los el santuari i els diferents llocs de Lourdes relacionats amb santa Bernardeta i les aparicions, com també, ajudant-los a participar en les diferents celebracions que al llarg de cada dia se celebran al santuari.

L'experiència d'un pelegrinatge a Lourdes solament pot entendre's partint d'una perspectiva de fe. Fins i tot sense fe, impressiona al visitant la visió del malalts portats per voluntaris, així com la contemplació de molts fidels caminant en silenci amb el seus rosaris a la mà. És també impressionant el clima de recolliment, davant la presencia del diví que s'experimenta en els llocs en els que el Santíssim Sacrament està exposat.

M'ha quedat molt gravada l'imatge dels malalts portats en carrets pels voluntaris. El veure com els estiraven pel davant, mentre un altre, voluntari o voluntària l'empentava pel darrera, em va fer pensar que tots som malalts, d'una o altra mena, portats també en un carro molt especial i per uns voluntaris més especials encara: el Senyor i la Mare de Déu. Aquest record el contemplo encara en la meva oració personal i em dóna forces sentir-me en les mans de Déu i de Maria, que em volen portar pel bon camí i, a més a més, em fan companyia. De què puc tenir por?

Una altra qüestió molt agradable ha estat conèixer i compartir experiències amb seminaristes d'altres països i tenir constància de realitats diferents de la mateixa Església. A Lourdes he trobat com una constant, l'esplèndidesa de la seva litúrgia que apropa tota la comunitat entre si i amb Déu. El contacte amb peregrins, molts d'ells fidels de molts anys en visitar a la Mare de Déu de Lourdes, ha estat també per a mi molt enriquidor.

> *M'ha quedat molt gravada la imatge dels malalts portats en carros pels voluntaris*

Tothom va a Lourdes amb molta il·lusió i mai no en surt defraudat. Un miracle té sempre lloc, encara que no sigui palpable, perquè és una experiència de fe, no expressable moltes vegades amb paraules.

Recordo haver dit més d'una vegada als pelegrins: vostès tindran avui l'experiència de trobar-se amb la Mare de Déu. Aquí cada dia, encara que no físicament, de forma misteriosa els parlarà, els donarà el seu missatge personal que pretendrà canviar la seva vida per acostar-la més a Jesús.

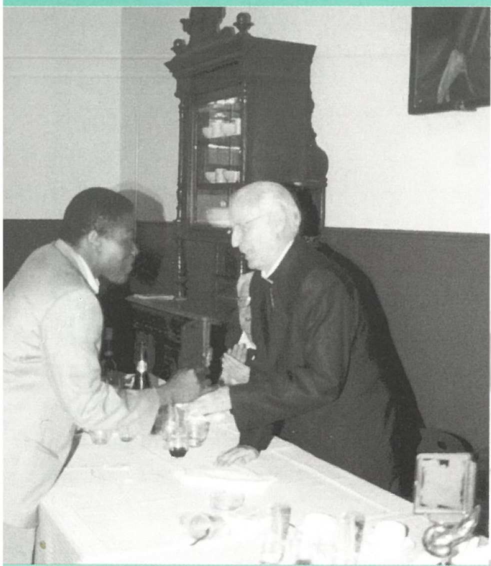
Amb tu, amable lector o lectora, he volgut compartir aquesta experiència, amb senzillesa i confiança, per si et serveix per acostar-te més a la Font d'Aigua Viva que apaivaga tota set. La Mare de Déu ens dóna sempre a beure d'aquesta Aigua. Agafa un got i beu...

Miquel Àngel Gómez
4t de Teologia

FI DE CURS 2001-2002

Eucaristia de final de curs

Entrega de trofeus esportius

Dinar de germanor

El dia 21 de juny vam celebrar la fi del curs 2001-2002 amb l'eucaristia i un dinar festiu . Tots els seminaristes, formadors i també capellans i diaques ordenats durant l'any hi vam participar. Era un motiu d'alegria veure al presbiteri tants companys seminaristes que després dels seus anys de formació entre nosaltres ja havien estat ordenats; eren Mn. Manuel Amado, Mn. Francesc Jordana, Mn. Emili Marlès, Mn. Oriol Pallàs i Mn. Joan Sabé que havien rebut l'orde del presbiterat el 9 de juny i Mn. Joan Díaz, Mn. Josep Mª Llorca i Mn. Antoni Matons, el diaconat el 19 març. L'eucaristia presidida pel Sr. Rector del Seminari, Mn. Prieto, va tenir aquest caràcter d'acció de gràcies per tot un any d'enriquiment humà, espiritual, intel·lectual, pastoral i comunitari. També per aquesta fidelitat del Senyor amb la seva Església donant bones i abundants vocacions durant aquest any, i esperant que en el curs vinent encara siguin més abundoses.

A l'hora del dinar vam tenir el goig de comptar amb la presència del nostre Arquebisbe, Mons. Ricard Maria Carles, que va compartir amb nosaltres aquest últim àpat del curs, abans de començar les vacances d'estiu. Vam menjar plegats i tot brindant amb cava ens vam desitjar unes bones vacances, per altra banda ben merescudes, i amb el desig de trobar-nos de nou al setembre. Alguns ens trobaríem, però uns dies després a Lourdes a la peregrinació de l'Hospitalitat. En canvi pels companys de cinquè aquest estiu suposava el començament d'una nova etapa de vida pastoral a les seves parròquies. Després de la intervenció de Mn Prieto, recordant-nos que el seminarista ho és sempre, també a l'estiu; el Sr. Cardenal va fer entrega dels trofeus de ping-pong, competició que aquest any va ser molt ajustada; el tercer premi fou per Mn. Serra, el segon per en Longinos i el primer per en Joan Obach. Acabant d'aquesta manera el curs 2001-2002.

Els nous preveres ordenats el 9 de juny

Felip Simón Muñoz
2N DE FILOSOFIA

CRÒNICA DE LES OBRES
2002 - 2003

LA TANCA DEL SEMINARI
ABANS

ABANS

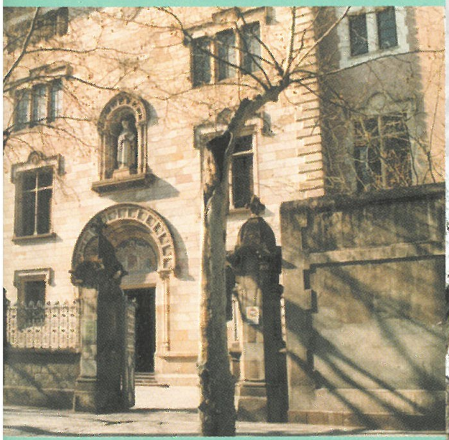

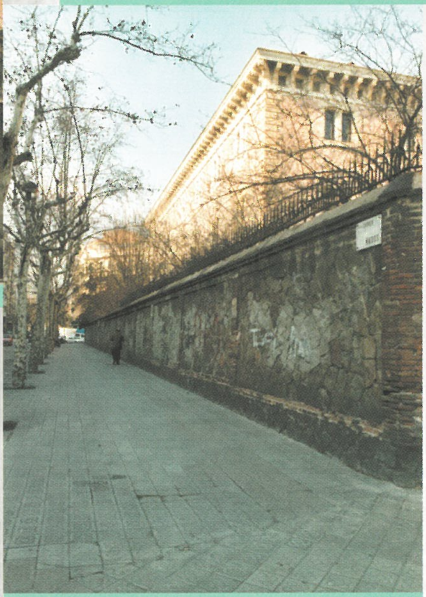

Aquest projecte s'emmarca dins del conveni de col·laboració signat entre l'Arquebisbat de Barcelona, l'Ajuntament de Barcelona i el Seminari Conciliar de Barcelona consistent en la Renovació de la Tanca i la formació dels Nous Jardins dels espais exteriors.

RENOVACIÓ DE LA TANCA

La tanca del Seminari era un mur continu construït amb maçoneria de pedra d'una alçada d'uns 3,25 mts. i amb un gruix aproximat de 45 cm. coronat amb diverses capes de peces de maó ceràmic i rematat amb un escopidor a dues aigües.

La continuïtat del mur es troba interrompuda a la porta principal del Seminari que era l'original dissenyada per l'arquitecte autor de l'edifici del Seminari, Elies Rogent.

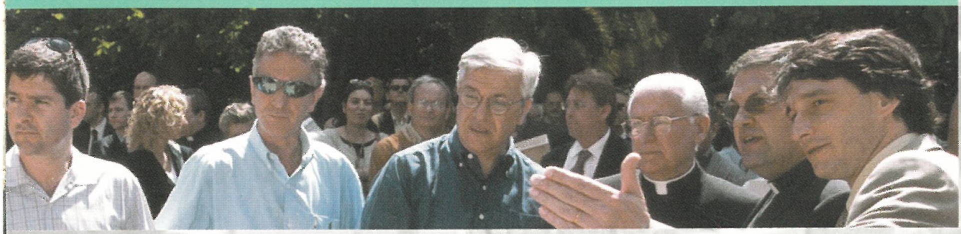

ARA

Criteris de projecte:

Es projecta una nova tanca que permeti la visió dels jardins i de l'edifici des de l'exterior, i que alhora asseguri la privatització d'aquests espais. La nova tanca ressegueix el mateix perímetre que en l'actualitat, mantenint les alineacions de la parcel·lació de l'eixample.

La construcció de la tanca serà metàl·lica formada per panys d'enreixat amb rodons llisos agrupats per parells, verticals i lleugerament corbats, (com si es tractés d'una plantació arrenglerada de canyes). Aquests panys d'enreixat es muntaran per mòduls d'aproximadament 5 metres entre uns brancals constituïts per una base de formigó armat i una planxa metàl·lica corba a la part superior.

Aquesta tanca s'ha dissenyat de tal manera, que no sigui possible d'escalar i saltar a l'interior dels jardins i tindrà una alçada lleugerament superior a l'actual.

Les construccions adjacents a l'entrada principal s'enderroquen per tal de que la nova tanca perimètrica permeti la visió de l'edifici i el seu accés principal i alhora ressaltar la singularitat dels barris i tanca en aquest indret d'accés principal al Seminari.

ARRANJAMENT DELS JARDINS DEL SEMINARI

Criteris de projecte:

El tractament que es pretén donar a les diverses àrees dels jardins que envolten l'edifici del Seminari estarà condicionat per raons de localització, orientació, arbrat existent i possibles usos.

Aquesta primera descripció ja ens determina quatre àrees clarament diferenciades, a saber, una a la banda del carrer Balmes, de gran circulació rodada, amb orientació Nord i Llevant. L'altra, la que dóna al carrer Enric Granados, de poca circulació rodada i recentment restringida, amb orientació a Sud i Ponent , una franja que limita amb el carrer Consell de Cent on troben el nou accés al convent de les monges i finalment la façana i accés principal situat al carrer Diputació.

La redacció del projecte dels nous jardins s'ha realitzat amb criteris paisatgístics. La configuració d'espais verds procuren donar una sensació de tranquil·litat amb els diferents àmbits d'actuació, tenint en compte que els primers usuaris seran els propis residents del Seminari, i que els ciutadans que accedeixin en aquests jardins gaudeixin d'aquest entorn.

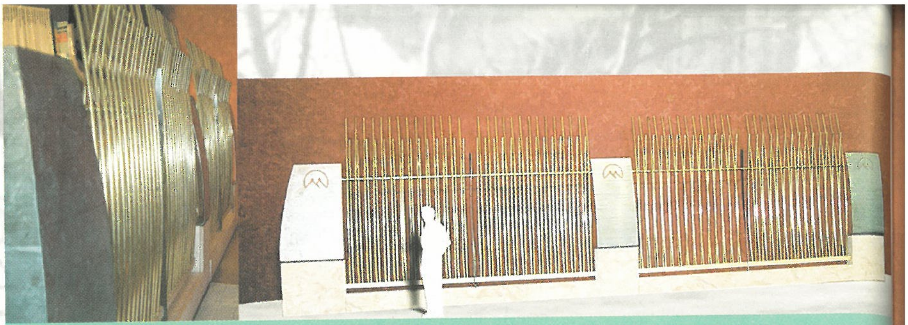
Un incentiu per a la concepció d'aquests jardins oberts a la ciutat ha estat la configuració dels diferents àmbits dels jardins segons usos, accessibilitat i la plantació d'espècies d'arbres i arbusts amb referències pròpies a la Institució.

JARDINS CANTONADA DELS CARRERS BALMES I CARRER DE LA DIPUTACIÓ

Orientació d'aquests jardins a Llevant.

En aquesta cantonada el que s'ha tingut en compte en el disseny dels jardins és la existència d'una Phytolaca, arbre majestuós també conegut com a "Bellaombra" que es converteix en el element central d'aquesta cantonada, i per altre banda un bosc de palmeres existents molt arrelades a prop de la tanca i del carrer, que es complementa amb d'altres palmeres repicades i traslladades procedents del mateix Seminari . En aquesta cantonada s'ubica un accés per a vianants en els jardins.

Un cop suprimida la jardinera d'obra que actualment limita el bon desenvolupament de l'arbre i del sanejat de les arrels aèries, es pretén potenciar la visió de l'arbre i de les seves característiques amb la forma-

DESPRÉS

ció d'una gran jardinera amb el talús inclinat formant racons a l'ombra de l'arbre.

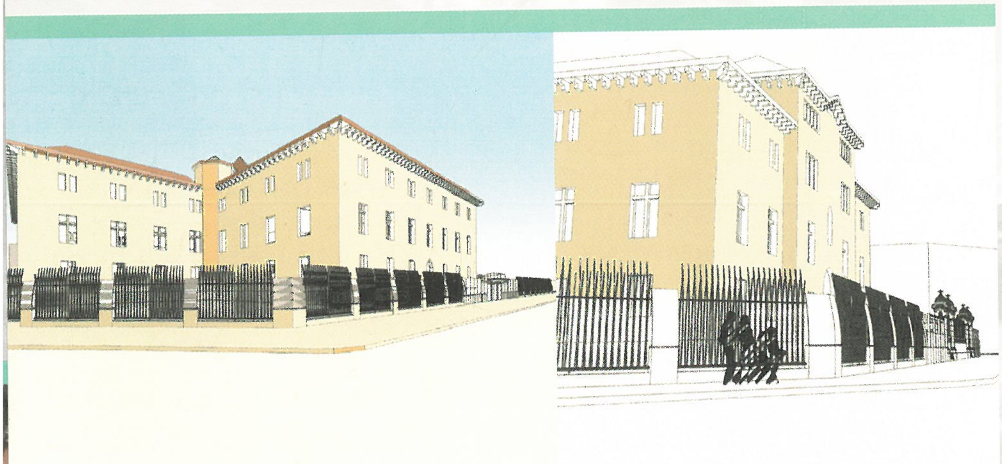
També es preveu l'arranjament d'uns arbres existents com son unes Moreres i un cítric amb les branques entrellaçades.

En aquest jardí es podrà accedir directament des de la via pública mitjançant la porta situada en la cantonada dels carrer Diputació Balmes, o be per l'accés principal del Seminari.

JARDINS CANTONADA DELS CARRERS DE LA DIPUTACIÓ CARRER D'ENRIC GRANADOS

Orientació del xamfrà a Migdia.

En el disseny d'aquests jardins es te en compte la possibilitat d'aparcament d'alguns vehicles (màxim 27 places) dels residents del Seminari, es a

dir seran uns jardins amb uns cotxes disposats com un element propi.

La disposició de la plantació d'arbres es realitzarà en el perímetre i entre el cotxes, la delimitació d'aparcament serà un parterre realitzat amb xapa metàl·lica tipus corten que delimita i endreça l'aparcament en formes variables i en pendent. Com a element central es preveu construir una gran pèrgola amb unes gàbies que facilitarà la plantació de plantes trepadores.

El paviment del pas central serà de llambordes tipus "via verde" que permet la plantació de gespa i el pas rodat de vehicles.

Accés per la porta de "Sant Josep" (c/. Enric Granados)

Aquest accés té un tractament diferenciat .

La formació dels jardins seran simètrics a la porta d'accés a l'edifici del Seminari amb la plantació d'una doble filera d'arbres amb escosells practicats en el paviment. Els laterals de la porta d'accés es formaran uns compartiments per a reubicar diferents escomeses de serveis i altres complements de jardineria.

JARDINS CANTONADA DELS CARRERS D'ENRIC GRANADOS CARRER CONSELL DE CENT

Orientació a Ponent.

La configuració dels jardins s'ha realitzat tenint en compte que seran d'ús restringit i final de recorregut i per tant no serà de pas.

Com els usuaris principals seran la Comunitat de Religioses Carmelites Missioneres que regenten els serveis del Seminari, entenem que necessiten uns jardins més privats, a tal efecte es preveu la plantació d'una massa arbòria important a prop de la via publica, amb la plantació de diferents espècies d'arbres i arbustos com a barrera visual des de l'exterior. La plantació es realitzarà en uns parterres d'obra a diferents alçades i rasants configurant un espai interior molt protegit de les visuals exteriors.

S'han escollit els diferents tipus d'arbres en funció del cromatisme de les seves fulles i flors, època de floració, aromes, caducitat de les fulles, de manera que durant tot l'any sigui un jardí viu i amb permanents canvis, i alhora assegurar la barrera visual.

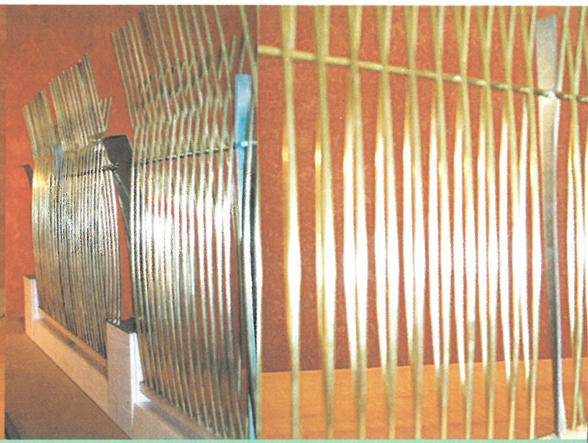
Com a element central de l'espai ajardinat serà la formació d'una bassa d'aigua amb plantes aquàtiques, es preveu l'oxigenació i renovació de l'aigua així com sortidor d'aigua.

JARDINS CANTONADA DELS CARRERS CONSELL DE CENT CARRER BALMES

Orientació dels jardins a Nord.

L'element central dels jardins d'aquesta cantonada serà una palmera de grans dimensions que per raons de execució d'obres es trasplantarà d'un altre indret i serà l'element més significatiu. Al voltant d'aquesta palmera es formarà un altre parterre que delimitarà els diferents usos formant una plaça de forma quadrada com a espai de lleure, aquesta es troba a una rasant inferior al pla del carrer del xamfrà, aquest desnivell es resol amb la

formació d'uns graons i rampa pavimentats. En la plataforma d'arribada es soterrarà una nova ET que seguirà donant servei al propi Seminari i al barri.

També es construirà un parterre inclinat amb una olivera centenària. Es tria aquesta espècia pel seu alt valor simbòlic.

JARDINS CARRER BALMES

Es tracta d'ajardinar un espai estret entre l'edifici i el carrer Balmes formant un camí de pas amb plantació a les dues bandes i de comunicació entre dues cantonades.

Donat el nivell acústic del trànsit del carrer Balmes tots els arbres a plantar seran de gran envergadura i de fulla perenne i que actuïn com a barrera acústica.

El paviment del camí serà de sauló compactat amb entre bandes de contenció no superant l'1,5 % de pendent.

David Barrera i Viladot
ARQUITECTE

Roman Domènech i Barreneche
ARQUITECTE

LA TANCA DEL SEMINARI DESPRÉS

INAUGURACIÓ DEL CURS A LA BASÍLICA DE LA MERCÈ

El dia 25 de setembre el Seminari Conciliar de Barcelona va celebrar l'inici de curs 2002-2003 a la basílica de la Mare de Déu de la Mercè amb una Eucaristia solemne presidida per el Rector del Seminari Mn. Francesc Prieto i amb una intervenció final del rector de la basílica Mn. Salvador Cristau, en que li fou lliurada la medalla d'honor del Seminari oferta a la Mare de Déu de la Mercè.

L'Eucaristia fou concelebrada per tot l'equip de formadors i hi assistiren els seminaristes que enguany residiran al Seminari, així com fidels de la mateixa parròquia. L'Eucaristia que començà a les set de la tarda fou oferta en acció de gràcies per el nou curs que començà i en acció d'ofrena del mateix als peus de la Mare de Déu, bo i posant a les seves mans tant la perseverança de les vocacions que enguany creixeran en el Seminari com, a la vegada, la difícil tasca dels formadors que com a membres de la comunitat del Bisbe amb la missió d'acompanyar i ajudar en el creixement a aquestes vocacions, tenen la responsabilitat de vetllar pel que serà el futur presbiteri de la Diòcesi.

Fou el dia 10 d'agost de 1218 que es fundà a la seu barcelonina l'orde de la Mare de Déu de la Mercè, amb assistència del rei Jaume I d'Aragó, el bisbe Berenguer de Palou i Sant Ramon de Penyafort amb intenció de rescatar els captius en poder dels musulmans. El 25 de setembre de 1687 el Consell de Cent proclamà a la Mare de Déu de la Mercè patrona de la ciutat. El 25 d'abril de1765 es començà a bastir el temple actual. El 10 d'agost de 1775 es portà la imatge de la Mare de Déu a la catedral i des de la seu, processionalment, a la nova església. L'altar major fou inaugurat el 2 d'agost de 1794.

El 1956 es col.locà la nova imatge de la Mare de Déu de bronze dalt de la cúpula. El 1963 es celebrà el LXXV Aniversari de la coronació canònica i es va estrenar el nou tron.

Acabada l'Eucaristia pujàrem al presbiteri i, a través de la porta que és el monument tombal del bisbe Urquinaona, pujàrem l'escala i visitàrem la cambra angèlica posant ja d'una forma individual les nostres inquietuds i pregàries en mans de la Mare de Déu tot desitjant la seva protecció en el curs que tot just començavem.

En sortint del cambril també poguèrem veure l'urna d'argent que conserva en el seu interior el cos de Santa Maria de Cervelló, primera priora de l'orde femení de la Mercè, i que fou regalada per el consell de Cent en motiu de la canonització l'any 1693.

Venerant la imatge

Entrega de la Medalla del Seminari

Els seminaristes durant la celebració

Fou lliurada la medalla d'honor del Seminari oferta a la Mare de Déu de la Mercè

D'aquesta manera fou reempresa l'antiga tradició de començar el curs posant tota la nostre confiança en el Senyor i plena esperança en la Mare de Déu, en aquest cas sota l'advocació de la Mercè, patrona de Barcelona i Mare nostra.

Antoni Vegara Camprubí
3r de Teologia

Em dic **Xavi Domingo**. Sóc nat a Vila-real, Castelló, però porto alguns anys treballant d'informàtic a Barcelona. Aquest any inicio la meva formació al Seminari, un temps privilegiat de maduració i discerniment. Compto amb el recolzament de la meva parròquia de Poblenou, amics, companys i formadors per fer aquest meravellós camí amb Jesús.

Em dic **Manel Garcia Vaca** i sóc de la Parròquia de la Mare de Déu dels Àngels de Barcelona. Aprofito aquesta presentació per donar gràcies a Déu, i demanar-li que m'enforteixi a fi de poder fer la seva voluntat.

Em dic **Pedro García Morales** i vaig néixer a Terrassa. He entrat al Seminari, perquè sento que Déu em convida a servir l'Església des del ministeri sacerdotal.

Sóc en **Jorge Alexander Patiño**. Vull ser prevere perquè sento la crida de Déu que em convida a seguir-lo. Vull donar-li resposta i deixar-me portar per Ell que em crida a una vida d'entrega i servei.

Em dic **Antoni Baltanás**. Després de diferents etapes de la vida en les que m'he plantejat seriosament si Déu em cridava al sacerdoci, ara crec arribat el moment de donar un pas endavant i en el sí del Seminari per a discernir la voluntat de Déu

Em dic **Joan García de Mendoza** i sóc de la Parròquia de Sant Joan de Vilassar de Mar. Enguany he entrat al Seminari Major després d'una llarga etapa al Seminari Menor. El motiu principal que m'ha dut a entrar al Seminari és que crec que ser sacerdot és el que Déu espera de mi. També el desig de servir als germans i ser testimoni de Jesucrist. Amb l'ajuda dels formadors espero anar discernint, progressant i aprofundint en la meva vocació.

Em dic **Josep Enric Roig Salvador** i sóc de Castellnou. M'ha portat al Seminari de Barcelona el fet d'experimentar l'amor i la misericòrdia de Déu que m'empeny a viure d'una altra manera. Espero que Déu manifesti la seva glòria sobre les meves debilitats i faci de mi història de salvació per a d'altres.

Em dic **Agustí Huerta**. Entrar en el seminari en aquesta etapa de la meva vida és el més gran que he pogut fer. Sempre vaig rebutjar la crida de Nostre Senyor Jesucrist, que em va fer tantes vegades, per boca de bons amics sacerdots. Ara entro, ple d'il·lusions amb el desig d'entregar la meva vida al servei de Déu i dels meus germans. Sé que no es tasca fàcil, però confio en l'ajut de Déu. Demano a Jesús i a Maria que m'acompanyin en aquest camí.

Em dic **Manel Ramírez**, sóc de la Parròquia de Sant Pau de Terrassa i ingresso al Seminari Conciliar de Barcelona amb il·lusió, i amb moltes ganes de descobrir el que Déu vol de mi, i llençar-me amb decisió i força a donar-li tot el que em demana. Que Santa Maria, Mare de l'Església m'acompanyi i ajudi en aquest camí de seguiment del seu Fill.

Em dic **Manel Pérez Moreno** i sóc de Cornellà de Llobregat. Després d'una etapa als escolapis, crec que Déu em crida a ser prevere diocesà. És això el que aniré discernint en aquest període de formació que suposa el Seminari amb l'ajuda de Déu.

Em dic **Aaron de Larrazbal** i sóc de la Parròquia de Sant Pere d'Octavià de Sant Cugat del Vallès. Després d'un any al Seminari Menor ara segueixo caminant en el Seminari Major. Per què? Doncs, perquè un dia un Bon Amic em va posar la ma a l'espatlla i em va dir: "Vine i segueix-me". No sé on em portarà, ni per quins camins passarem, ni que veurem, però ara, certament, ens ho estem passant genial!

Em dic **Jean Olivier Niassy**. Sóc originari de Senegal. Vinc de la parròquia de Sant Simó i Sant Pau de Mataró.

Després d'uns anys al Seminari Major de Dakar, ara començo aquesta nova etapa de la meva vida en el Seminari Major de Barcelona per continuar la meva formació presbiteral, tot discernir la voluntat de Déu en la meva vida.

LA FORMACIÓ HUMANA EN LA IDENTITAT SACERDOTAL

El dijous, dia 26 de setembre, va ser dedicat a la formació. Enguany aquesta primera xerrada de formació corregué a càrrec del P. Jordi Font, jesuïta i psicòleg, que ens parlà de la formació humana del seminarista. Per començar ens va definir el seminari com a lloc d'aprenentatge i d'assimilació de l'identitat sacerdotal. Un procés necessitat d'una evolució en el vessant afectiu i cognitiu de la persona.

Aquest procés psicològic (que parteix i estudia les relacions de l'home envers Déu, el món que l'envolta i un mateix) és com una línia on destaquen dos punts: Un punt inicial d'origen, des d'on partim. Un començament caracteritzat pel trauma i el caos, l'exemple del qual el trobem en l'infant acabat de nèixer que canvia de vida: abans s'alimentava i vivia unit i dependent de la mare, però des del moment en que li tallen el cordó umbilical, és ell qui ha de menjar, respirar,.... aquesta dificultat, caos i malestar, lluny de ser tan sols negatiu, referma l'identitat del "jo" en el mateix moment en què un reacciona davant les dificultats, pors...

El punt d'arribada i de plenitud és precisament aquell que no es guia pel principi del plaer, sinó el de realitat. Una realitat que ja no es concep parcialment segons satisfaci els propis interessos, sinó una visió totalitzada de les realitats que ens envolten.

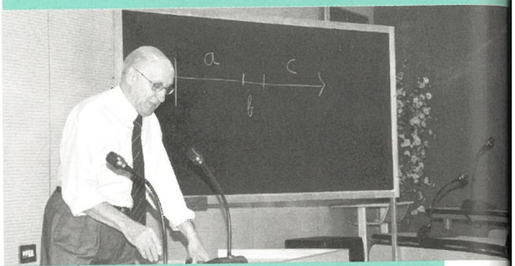
Aquests són els dos termes del procés que passa per una fase molt àmplia entre ambdós punts. Un procés anomenat de simbolització, ja que fruït de la relació que el "jo" tingui amb el seu entorn, es formarà un determinat "objecte mental" en l'individu. I això, també passa amb la idea mental que ens fem de Déu, que és fet de la nostra experiència de fe amb Ell.

> *El Seminari és el lloc d'aprenentatge i d'assimilació de l'identitat sacerdotal*

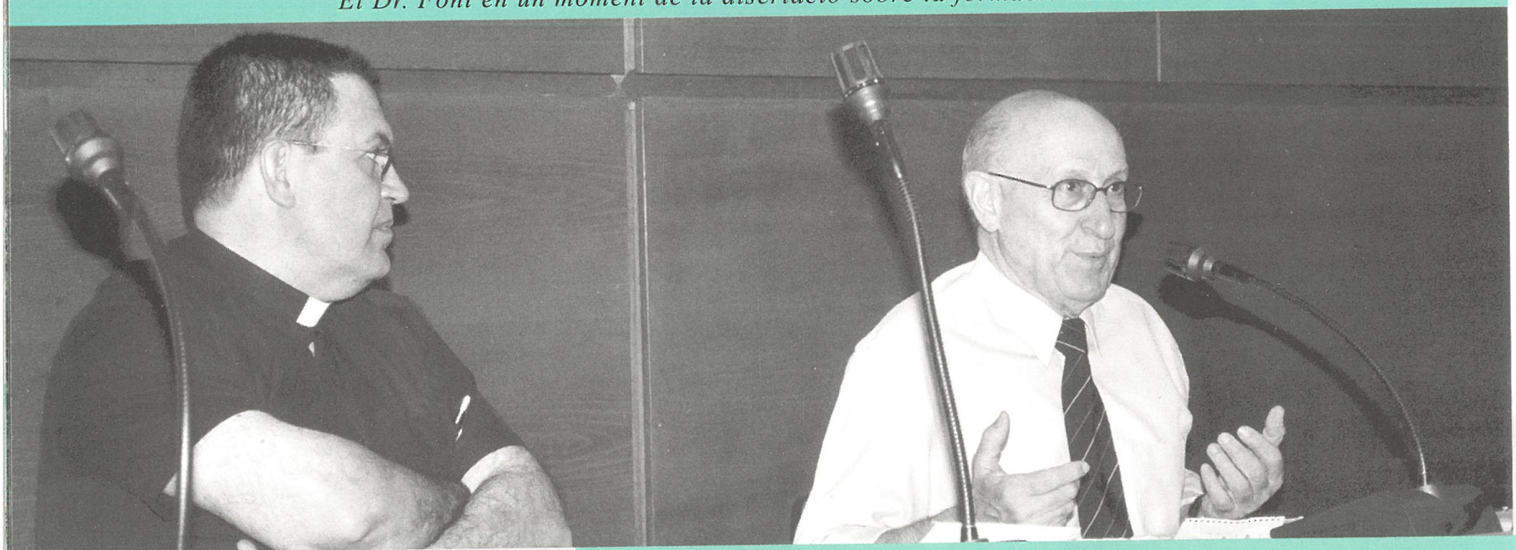
El procés de creixement de la identitat pròpia passa per la convicció de ser algú diferent als altres, i del saber-se el "jo" sempre el mateix. La identitat del "jo" va evolucionant com a fruït de les reaccions davant una dificultat externa o crisis. No obstant el principal perill a la identitat és la pseudo-identitat basada en el mimetisme i la copia. Així, els indicadors de la autèntica identitat són la capacitat de reaccionar i adaptar-se a les dificultats internes i externes.

El P. Font, concretà que en el seminari, per anar madurant, cal un marc de referència específic: la confiança en l'acompanyament espiritual.

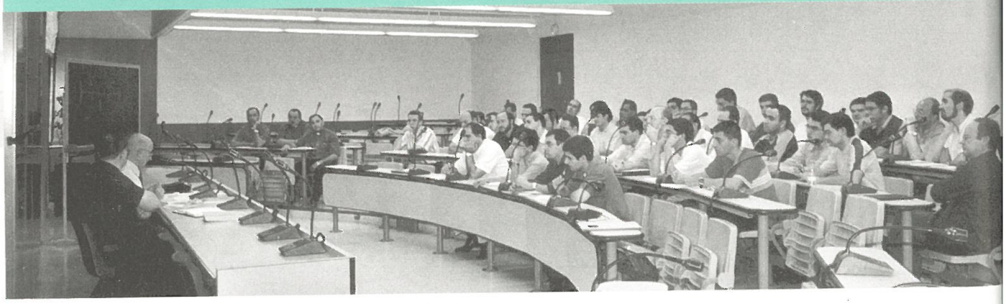
El Dr. Jordi Font

El Dr. Font en un moment de la disertació sobre la formació humana

Els seminaristes escoltant atentament

Va concloure que la identitat del sacerdot té molt a veure amb el diàleg i la capacitat celibatària d'acompanyament gratuït que ha de tendir vers l'Amor de Jesús.

David Àlvarez Rodríguez
3R DE TEOLOGIA

REESTRUCTURACIÓ PASTORAL A LA DIÒCESI DE BARCELONA

Mn. Francesc Pardo

El passat divendres 15 de novembre vam comptar al Seminari amb la presència de Mn. Francesc Pardo, vicari episcopal de la demarcació del Vallés i rector de la parròquia de Sant Esteve de Granollers. Amb el seu estil alegre i entusiasmador, ens va venir a parlar d'un tema de molta importància com és el dels necessaris canvis que s'hauran de realitzar en els nostres arxiprestats per tal de poder garantir que, amb els mitjans humans i materials amb els que comptem, tots els fidels de les nostres parròquies i moviments puguin accedir a tots els serveis necessaris per al seu desenvolupament integral com a cristians.

En una primera part, Mn. Pardo ens va senyalar que a la nostra diòcesi es dóna una gran mobilitat els caps de setmana (2.000.000 de desplaçaments) i que moltes parròquies, sobretot de la ciutat de Barcelona, presten un servei gairebé exclusivament cultual. Enmig d'aquesta situació i de la creixent manca de preveres, ens hem de preguntar com podem optimitzar els nostres recursos humans i materials.

En Maig de 2001 es va crear una comissió que estudiés criteris de discerniment per tal d'orientar als diferents arxiprestats alhora de reestructurar la seva pastoral. Aquesta comissió, després de recollir les esmenes fetes per tots el òrgans als que se'ls ha anat presentant el projecte (arxiprestats, Consell Pastoral Diocesà, URC, Consell Presbiteral), presenta ara el document definitiu aprovat pel Consell Episcopal que es tracta d'una eina de treball per a que els arxiprestats presentin els seus projectes al nostre Bisbe per tal de que aquest decreti la seva entrada en vigor.

El document comença fent una crida a no caure en el fatalisme davant la situació de la nostra Diòcesi i demana que es faci una lectura teològica, i per tant esperançada, de la mateixa. Continua assenyalant la necessitat de la conjunció dels serveis i activitats de les parròquies per tal de que aquests es puguin garantir en una zona determinada més enllà de la estructura independent parroquial, establint unes parròquies de referència que farien de coordinadores.

En cap cas es vol substituir ni als arxiprestats ni als arxiprestos en les seves funcions actuals de garantir, en virtut del encàrrec episcopal, la comunió i la coordinació arxiprestal.

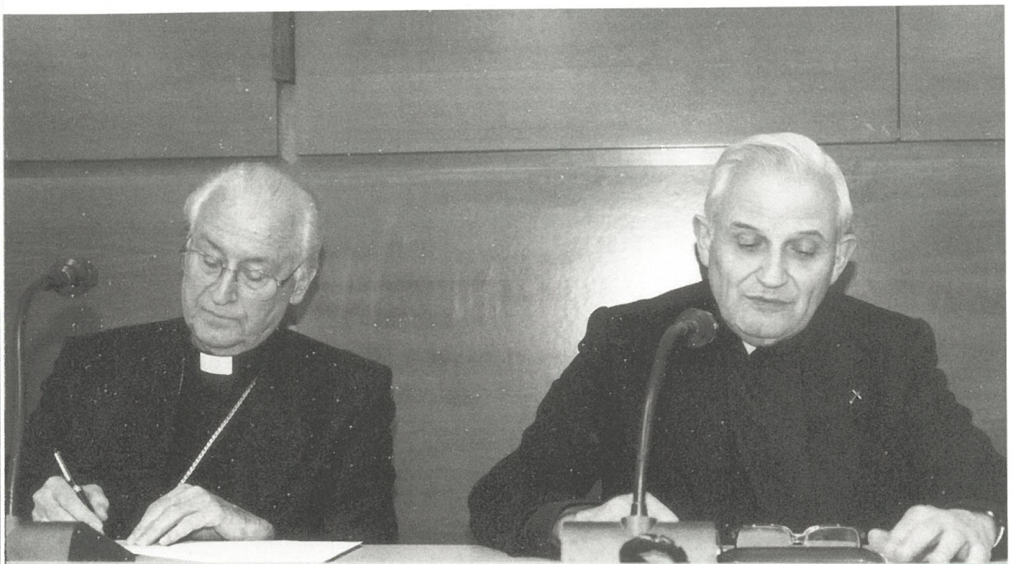
Per últim, el document demana la creació d'equips de col·laboradors pastorals parroquials que puguin assistir al rector, sobretot quan aquest no viu a la parròquia, i exercir, en el seu nom, tasques de coordinació, encarregar-se del funcionament de diferents serveis...

> *El document comença fent una crida a no caure en el fatalisme... i demana que es faci una lectura teològica, i per tant esperançada, de la mateixa*

En el torn obert de preguntes va sorgir un diàleg que va propiciar que Mn. Pardo destaqués la idea de que el projecte no aposta per suprimir parròquies, sinó per organitzar-nos de tal manera que tothom pugui tenir la seva comunitat de referència a prop seu i gaudir de tots els serveis necessaris.

Jordi Redondo
5è de Teologia

ACTE D'HOMENATGE A MN. NICOLAU I PRESENTACIÓ DEL SEU DARRER LLIBRE

El Sr. Cardenal i Mn. Francesc Nicolau en un moment de l'acte

El 6 de novembre va tenir lloc a la Sala Sant Jordi del Seminari Conciliar de Barcelona la presentació del darrer llibre de Mn. Francesc Nicolau, que porta per títol "Església i ciència al llarg de la història". També se li va retre un homenatge on l'Associació d'amics del Museu Geològic del Seminari el va obsequiar amb una placa, en reconeixement a tota la seva tasca científica. L'acte ve ser presidit pel Sr. Cardenal.

La presentació del llibre la va dur a terme el Dr. Josep M. Codina, director de l'Observatori Fabra, el qual va assenyalar quatre punts fonamentals del llibre. En primer lloc, va indicar que la lectura d'aquest llibre és a l'abast de tothom. És un estil divulgatiu i entenedor. Una segona característica del llibre és que està molt ben documentat. És molt complert, tot i que no és extens. El tercer aspecte destacat del llibre és el seu estil literari elegant, agradable, fàcil de llegir. El quart punt és la seva finalitat religiosa o apologètica. El llibre subratlla la compatibilitat entre ciència i religió.

El Dr. Codina ens va convidar a fer una reflexió sobre la ciència i la religió avui en dia. Cada vegada anem coneixent més, però alhora ens adonem que encara queda molt per conèixer. Per altra banda veiem que hi ha coses que mai arribarem a conèixer degut a que són inaccessibles a la nostra intel·ligència. Hi ha qüestions que superen les nostres possibilitats intel·lectuals. És aleshores quan l'home es troba amb el transcendent.

En la seva intervenció Mn. Nicolau va explicar el motiu que el va portar a escriure aquest llibre. Bàsicament volia exposar dues tesis. Per una banda demostrar la falsedat del conflicte entre ciència i religió; no han de ser dues coses oposades. De fet, l'Església ha salvat el dipòsit de la ciència de la destrucció al llarg de la història. Un segon punt que Mn. Nicolau ha volgut ressaltar en el seu llibre és parlar dels homes d'Església que han fet ciència, que en són molts.

El delegat de política lingüística de la Generalitat, Dr. Jou, va fer esment del fet que les obres de Mn. Nicolau hagin estat escrites en català. Això ajuda que a Catalunya hi hagi una projecció de la cultura a través dels catalans.

Finalment, el Sr. Cardenal va elogiar l'esforç de Mn. Nicolau pel fet de tenir un peu en les ciències positives i un altre a les ciències sagrades, i alhora voler complementar-les entre si. La creació és diferent a través dels ulls d'un creient. La creació dóna glòria material a Déu, però la glòria formal només s'assoleix quan hi ha un ésser (l'home) que se n'adona de la creació i en dóna gràcies.

Miquel Ramón Fuentes
1r de Filosofia

Mn. Nicolau durant la seva intervenció

SEMINARI MENOR: CRÒNICA

Convivències d'escolans: L'estiu passat hem fet la tradicional trobada vocacional. Enguany hem descobert un lloc: la Llar Marista de Llinars del Vallès. Un lloc ideal on ens hi trobàrem molt bé. Mn. Joan Sabé i Colom s'hi va estrenar com a formador i aquesta estrena va ser tan forta i viscuda que es va haver d'enguixar el braç esquerra...

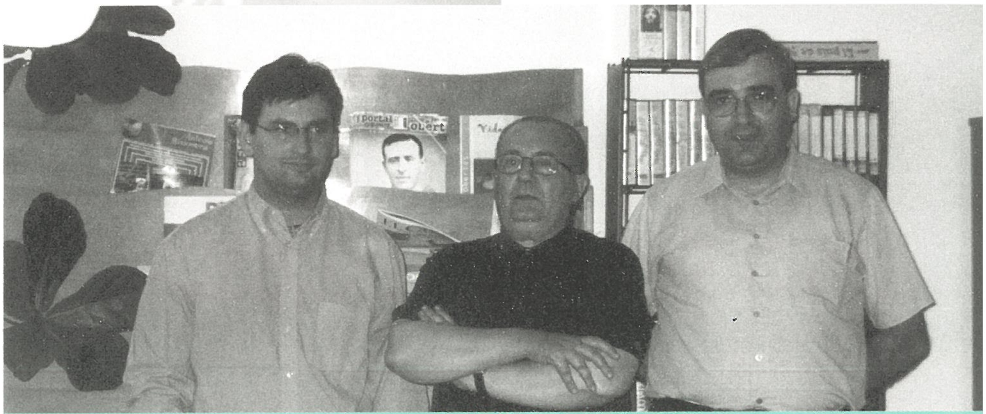
Inauguració del curs 2002-03: El dia 14 de setembre, a la tarda, varen arribar els seminaristes per començar el nou curs, puix l'endemà era l'inici de l'any escolar. Després de saludar les famílies i els nois, els pares es reuniren amb Mn. Arenas per explicar-los el projecte d'aquest curs. Tot seguit, pares, alumnes i mossens s'uniren en una pregària demanant al Senyor la seva protecció i ajuda en aquesta nova etapa. A continuació, Mn. Fidel Catalan es va acomiadar, amb un text molt cordial. Nosaltres li vàrem dir: "No és un adéu per sempre..."

Mn. Joan Sabé es va estrenar com a formador i aquesta estrena va ser tan forta i viscuda que es va haver d'enguixar el braç esquerra...

Seminaristes i formadors

Anada a Cardedeu: Tot i que és una vila prou bonica no se'ns hi ha perdut res, si no fos que l'antic formador ha estat nomenat rector de la parròquia de Santa Maria i també de Sant Muç de Cànoves. El vàrem acompanyar el diumenge 13 d'octubre a la celebració de "presa de possessió". La majoria de seminaristes participaren en la litúrgia ajudant a l'altar. Va presidir la celebració eucarística el Sr. Cardenal. Tots desitjàrem a Mn. Fidel un ministeri ben fecund i feliç.

Mn. Sabé, Mn. Arenas i Mn. Catalán

Seminaristes que arriben al cimal: El Seminari Menor està content perquè tres dels seus antics alumnes han estat ordenats de diaca i de preveres recentment. Mn. Manuel Pérez, que de ben jovenet va entrar al Seminari Menor, és nou diaca des del 17 de novembre. D'altra banda, Mn. Josep Maria Llorca, ordenat de prevere el passat 24 de novembre, havia cursat el Batxillerat essent seminarista menor a La Conreria; després d'exercir una carrera civil, ha rebut el ministeri presbiteral. Mn. Antoni Matons, ordenat de prevere el mateix dia, fou alumne extern del Seminari de La Conreria.

Tard o d'hora, el Seminari Menor dóna els seus fruits al servei de la Diòcesi. Tant de bo segueixi donant-ne i ben abundosos!

Recés: Chiara Lubich, fundadora del Moviment dels Focolars, ha reunit a l'església de Sant Agustí centenars de joves. Els seminaristes hi ha assistit. L'endemà, diumenge primer d'Advent, el matí fou dedicat a la reflexió i pregària. A la tarda, participàrem a la Jornada Diocesana.

Preparant Nadal: El dia 21 de desembre se celebrarà la festa de Nadal a la que hi esperem el Sr. Cardenal-Arquebisbe per presidir l'Eucaristia i compartir amb les famílies dels seminaristes. Hi ha en projecte una petita representació d'"Els Pastorets". En la pròxima crònica, ja en farem esment. De moment, esperem que surtin bé i que Déu hi faci més que nosaltres...!

Sant Nadal!

Seminari Menor

SERVIR LA TAULA DEL SENYOR

Inici de la celebració eucarística

Ja fa sis mesos que en Àlex, en Joan, en Jordi, en Miquel Àngel i jo vam ser instituïts lectors. El passat 7 de maig, el Sr. Cardenal ens va beneir i ens va fer entrega del llibre de la Sagrada Escriptura, tot dient-nos: "Rep el llibre de la Sagrada Escriptura, transmet fidelment la Paraula de Déu, perquè visqui més i més en el cor dels homes." Així érem introduïts en el servei de la Paraula, que l'Església té encomanat.

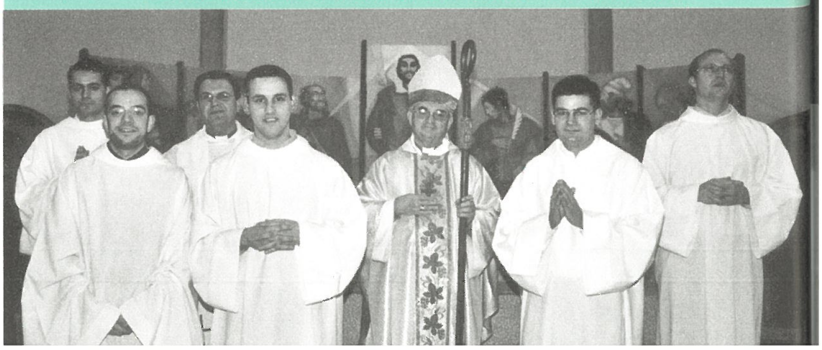
Però fa poc, el dia tres de desembre, va ser el bisbe Joan Carrera qui, amb una nova benedicció, ens va instituir acòlits. Amb aquest nou ministeri, Déu ens dóna l'impuls, l'energia per col·laborar en l'Església en el servei de la litúrgia i en el servei de la caritat.

En el servei de la litúrgia, perquè la nostra missió consisteix en servir la taula del Senyor i de l'Església, tot ajudant els preveres i diaques. Però l'altar de la celebració litúrgica que servirem els acòlits també és signe de la gran taula, del banquet que és el Regne de Déu, i on tota la humanitat és convocada.

Tots sabem que el banquet, la taula, és una imatge important en les paraules i els gestos de Jesús. En els relats de l'Evangeli, sovint trobem Jesús assegut a taula amb els deixebles, amb els fariseus i amb els pecadors i publicans. La taula compartida amb tothom és signe de la vida fraterna, d'un cor obert a tothom, de misericòrdia, de perdó, d'alegria, de solidaritat, de senzillesa... Jesús parla del Regne de Déu com d'un gran banquet on tothom hi és cridat, però on només els senzills, els pobres, els coixos, els cecs, els necessitats de perdó i misericòrdia, els qui tenen el cor lliure són els qui accepten la invitació. Aquesta taula del banquet del Regne és la taula que hem de servir els acòlits; una taula on hem de cedir als germans els primers llocs, una taula on són convidats els senzills i els febles: aquells que no ens poden retornar la invitació.

També l'acolitat ens compromet en el servei de la caritat, ja que expressa un vincle profund amb l'Eucaristia, sagrament d'Amor i de Vida entregada. Som convidats a viure els valors de l'Eucaristia: les actituds de Jesús a l'últim sopar. Aquestes actituds eucarístiques són: l'entrega generosa de la pròpia vida en benefici efectiu dels altres, fins i tot en moments de dificultat, de tensió, de patiment i de dolor. El servei humil,

Els nous acòlits amb el Sr. Bisbe i Mn. Prieto

Tot donant gracies pel do rebut

Entrega de la patena amb el pa

com a exercici de la veritable autoritat. La intimitat viscuda entre Jesús i els seus deixebles. La pregària fidel i la confiança en el Pare Déu que acull una vida, signe d'un amor que s'entrega malgrat la incomprensió de molts. L'exemple i la coherència d'una vida fidel a Déu i als homes fins a la mort.

L'Eucaristia ens ensenya que el sentit de la vida és la seva entrega confiada a Déu i els germans.

L'acolitat ens ajuda a descobrir el sentit més profund dels dons eucarístics, aliment i presència del Senyor ressuscitat en la seva Església. Però no es tracta d'una presència estàtica, sinó del cos i de la sang del Senyor. El cos de Crist és sagrament de la seva entrega als homes per mitjà d'un cos humà, viu i concret, mitjançant el qual Jesús parlava de Déu, guaria, escoltava, acollia els pecadors i els perdonava, denunciava la injustícia... aquest cos és sagrament de la comunicació i la revelació de Déu en Jesús de Natzaret. Per una altra banda, la sang és allò que manté viva una persona, que li permet moure's, que li dóna energia, vitalitat... i que Jesús vessa per nosaltres. La sang vessada és sagrament de la vida nova i la salvació que Déu ens dóna en Jesús de Natzaret.

Aquests dos ministeris, lectorat i acolitat, amaguen una riquesa excepcional que nosaltres cinc hem pogut descobrir. La celebració va ser molt senzilla, però molt emocionant. Ens vam sentir molt acompanyats per tot el Seminari, per les nostres famílies i amistats, pels preveres i per la gent de les parròquies on col·laborem i hem col·laborat. Estem molt agraïts al senyor i a l'Església que ens confia aquest do, i estem molt il·lusionats en continuar endavant en aquests últims anys del nostre camí cap al ministeri al servei de la nostra església de Barcelona, que volem servir amb goig i fidelitat.

Simón Osorio López
4T DE TEOLOGIA

Moment de la imposició de les mans

Cant de les lletanies

Us transcrivim el testimoni d'un dels set companys nostres que que van ser ordenats de diaques pel nostre Arquebisbe, Mons. Ricard Maria Cardenal Carles, el dia 17 de novembre a la basílica de Santa Maria de Mar.

És així com visc els dies previs a l'ordenació. La llavor havia estat plantada per Déu molt abans que jo mateix em donés compte d'ella i la seva maduració ha tingut lloc dins del Seminari al llarg de sis anys. Aquest camí, però, no ha estat fruit d'un esforç en una única direcció, sinó que l'Esperit del Senyor ha anat omplint-me del seu amor dia rere dia.

Una bona dona fa uns pocs dies m'ho deia amb gran naturalitat, "Déu no ens deixa mai".

És ben cert!

Enmig dels preparatius, tenia oportunitat de recordar moltes persones i situacions viscudes, en les quals, de prop o de lluny, Déu sempre havia pres part. El camí no és del tot reconegut fins que girem la vista enrere i ens adonem de les passes fetes, de les pujades, de les baixades, dels companys, i de tants records i tantes vivències, ... És ben cert, "Déu no ens deixa mai"!

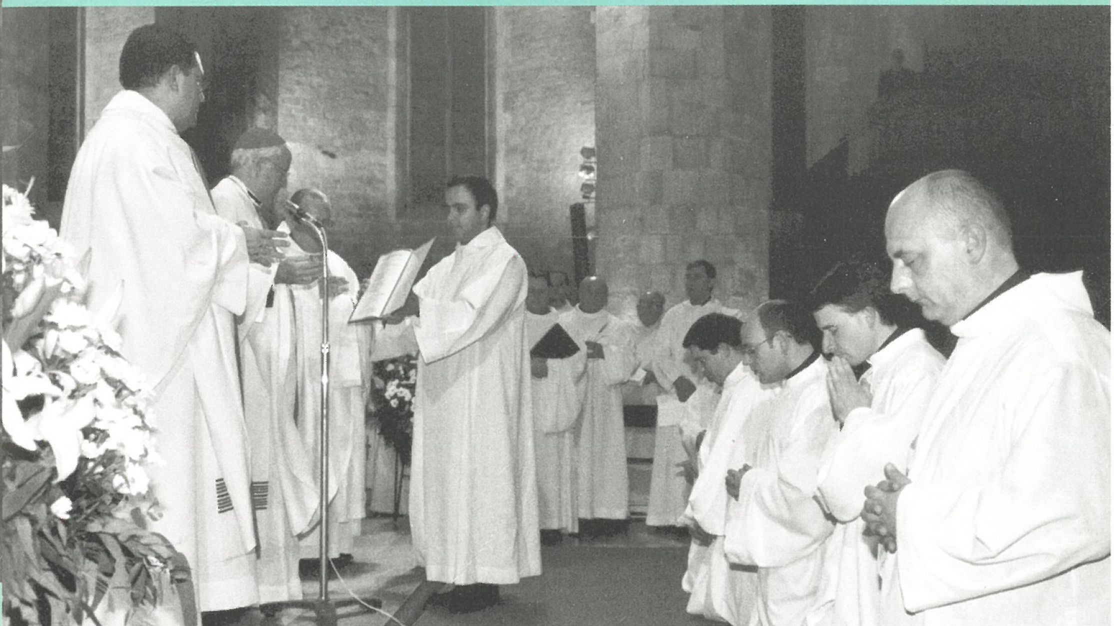
Res del que vol ser autèntic pot improvisar-se. L'ordenació diaconal té un pes específic dins el ministeri de comunió, no és cap tràmit, més aviat és una pinzellada intensa i concreta sobre l'aspecte del servei.

El diaca és el qui serveix, el qui fa present l'aspecte servicial de l'Església, doncs és icona del Crist servidor, que ha vingut per posar-se als nostres peus, per rentar-nos-els, i poder dir: "no he vingut a ser servit, sinó a servir". Els diaques són els col·laboradors directes del bisbe, tant en el servei a l'altar, com en el servei de la paraula i de la caritat. Aquests tres aspectes cal recordar-los com un tot, doncs, van estretament lligats, i no es poden separar.

Déu vol la felicitat de tothom i en tot moment, per això ens crida al seu encontre i ens fa el gran regal de la llibertat, per a que nosaltres en disposem i en fem ús.

DÉU NO ENS DEIXA MAI

Pregària d'ordenació

Entrega dels Evangelis

Hi han unes paraules que medito poc abans de l'ordenació i són les que es diuen en el moment de la donació dels evangelis, "rep l'evangeli de Crist, del qual has estat fet missatger; i creu el que llegeixes, ensenya el que creus i practica el que ensenyes". Són punyents. M'agrada saber que seré hereu d'una llarga tradició, d'un passat amb clarors i ombres, però ple de missatge i de contingut viu, això m'esperona i m'atemoreix. Ser-ne un fidel missatger, tal com se'm demanarà, és un repte que em llença vers el futur amb il·lusió i força. Parlar del Jesús que viu en el cor de cada persona, ensenyar i ajudar a descobrir-lo és una missió que no s'improvisa d'un dia per l'altre, és en l'Esperit Sant en qui he posat tota la confiança.

Déu ens estima fins l'extrem i per mostrar-nos-ho ens entrega el seu Fill. Ell ofereix la seva vida per tots nosaltres i al llarg de tota la seva vida. El diaconat que tot just iniciaré no vol ser una altra cosa: mirar la realitat amb profunditat, amb comprensió, amb objectivitat i amb lucidesa, per poder dir la paraula escaient del que suposa ser i viure en cristià avui i per poder trobar el gest adequat a cada necessitat.

Repeteixo com ja he dit abans, aquest camí diaconal és ple de reptes, però també ple de moments gratuïts en els quals l'Esperit del Senyor es fa present.

Certament "Déu no ens deixa mai"!

Mn. Daniel Palau Valero
DIACA

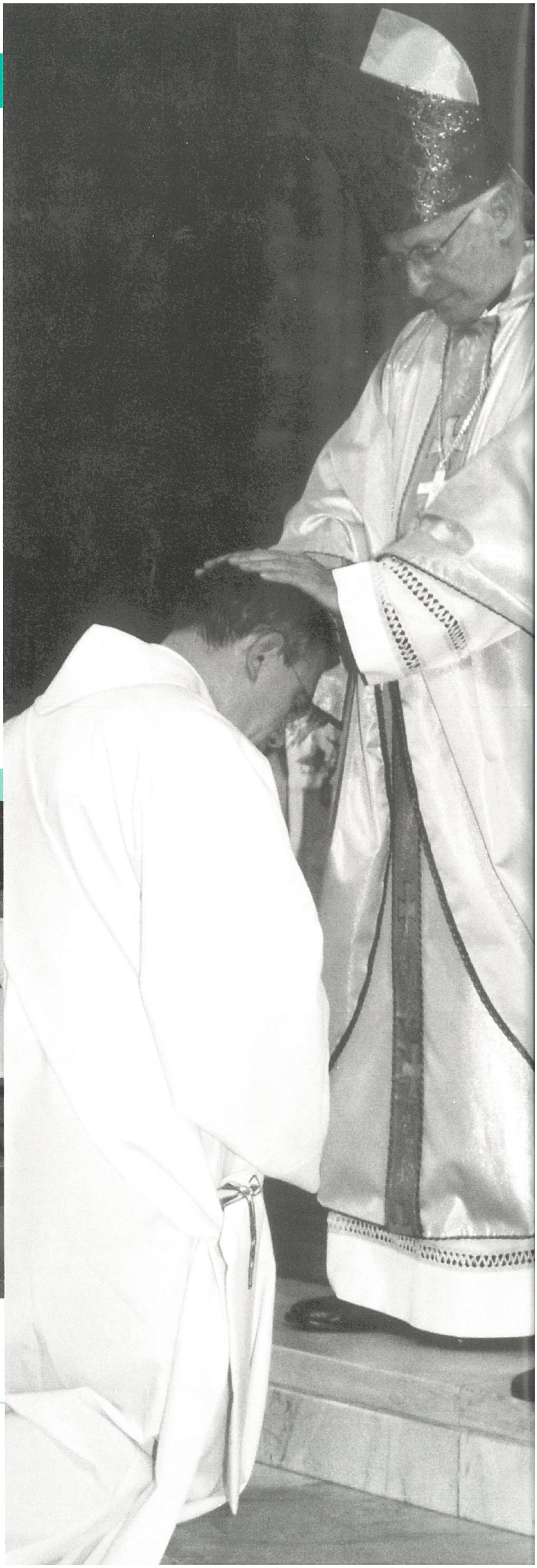
El dia 24 de novembre passat , a la S.E. Catedral de Barcelona, van ser ordenats de preveres, pel nostre Arquebisbe, Mons. Ricard Maria Cardenal Carles, els nostres companys diaques Mn. Joan Díaz, Mn. Josep Maria Llorca i Mn. Antoni Matons. A continuació us oferim el testimoni de Mn. Joan Díaz.

Quan tens aquells moments que, tot caminant per la muntanya, deixes anar l'esperit perquè voli amunt i agafi aire més pur, et venen pensaments que fan recórrer la teva vida i veus com misteriosament has estat portat per una ma amorosa que escriu dret amb llocs ben retorçats. A mi, una de les pregàries eucarístiques que més m'agrada és la quarta, l'anàfora més llarga. Ressegueix tot el pla salvífic de Déu. Ho fa des de la creació fins al retorn de Crist. I fa memòria de totes les etapes de l'Aliança, plenes totes elles de llums i foscors, però que a la llarga són benediccions atorgades per Déu als homes. Quan la llegeixo, no puc més que fer com un paral.lelisme amb tota la meva vida, també tota ella plena de clarors i foscor. Tot plegat m'ha portat fins on sóc.

Quantes coses des d'aquell 19 de maig de 1946

Invocant els sants sobre els nous preveres

JO SÓC AMB TU

en què per mans de Mn. Ramon Puig Pelat vaig ser batejat. Quantes rectes i corbes. Quants camins nets d'herba o alguns força perdedors i enredats, fins arribar al 17 de març passat, en què vaig rebre el diaconat, i al 24 de novembre, en què vaig rebre el presbiterat. Que senzill i alhora complicat és el misteri de la crida del Senyor: ens crida per a dur a terme el seu pla redemptor.

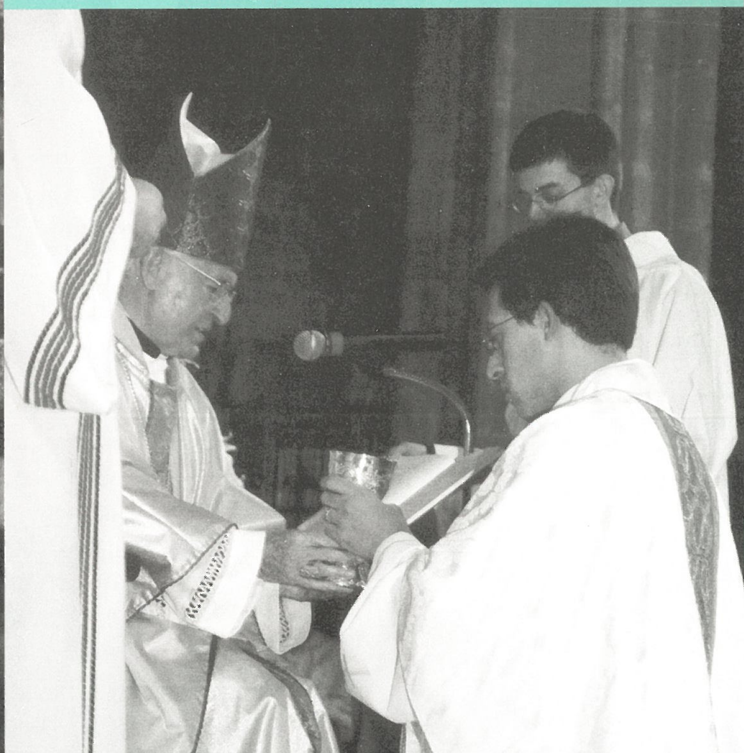
Per això la meva actitud és de gratitud i admiració a Déu que ha volgut donar-me l'existència per poder donar-me als altres. També d'agraïment pels meus pares que varen plantar aquella llavor que van regar ells i molts d'altres, amb molta paciència i amor. I de confiança de tenir el Senyor sempre al meu costat com "a primer de la cordada", com em digueren l'Àngel i la Carol, aquells amics meus, amb motiu del meu diaconat. "Jo sóc amb tu i estic amb molts germans que t'ajudaran", em diu el Senyor. Quina gran veritat!

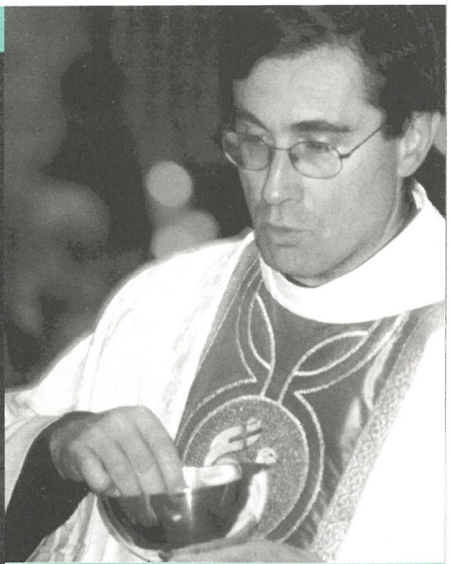
Penso també amb unes paraules d'un monjo de Montserrat, el recordat P. Miquel Estradé, que un dia em digué: "Estimeu allò que feu; enamoreu-vos de la feina ben feta. I és clar que la feina estarà ben feta si la fem estimant. I quan tenim dies més foscos, que estem més refredats vers Déu i, en el fons, és que no ens posem en disposició d'estimar els homes que tenim al costat."

El dia abans de la meva ordenació diaconal, vaig demanar el mateix que vaig demanar en la meva ordenació presbiteral: " Ser un bon reflex del Crist mort i ressuscitat, serenitat per acceptar les coses que no podré canviar, força per les que si podré fer, i prudència, saviesa i valentia per estar sempre disposat a acollir i alliberar." Potser de tantes coses que li demano alguna me la donarà.

Mn. Joan Díaz Ferret
PREVERE

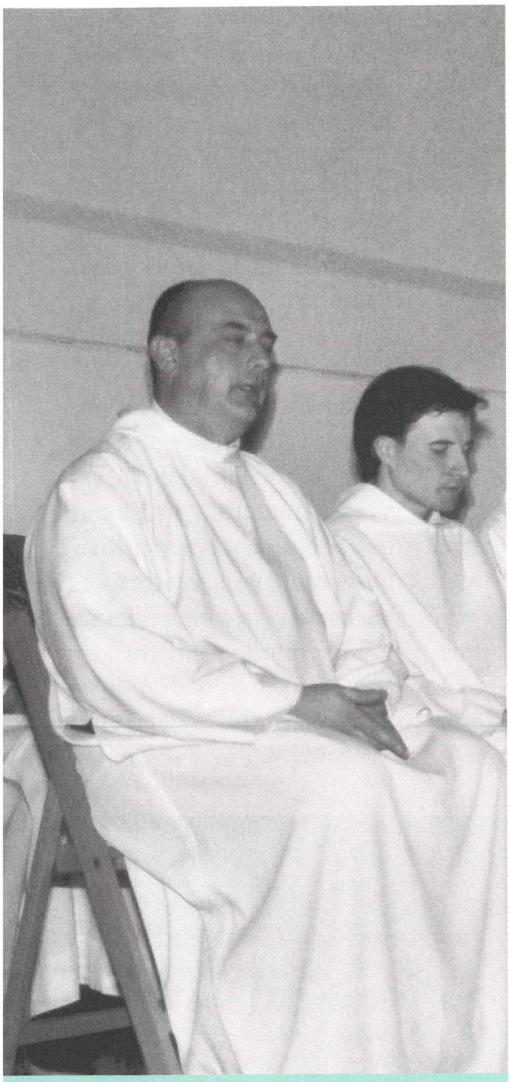
Entrega del calze i la patena

El nou prevere donant la comunió

EL VÍDEO DEL SEMINARI

Joan Artur Boardman

Durant el curs passat, el Seminari va portar a terme un projecte, que feia temps que s'havia plantejat: l'elaboració d'un vídeo de la vida del seminari.

L'objectiu d'aquest vídeo és doble: per una banda, mostrar com és la vida del seminari des del matí fins a l'hora d'anar a dormir, a través de quatre seminaristes, provinents d'àmbits diversos. Per una altra banda, també es pretén que aquest vídeo sigui un material que doni a conèixer el què el seminari significa, i per tant, serveixi per treballar la pastoral vocacional, tant en grups de joves, com en parròquies i moviments.

Però realitzar un vídeo, que complís aquesta doble funció, no era fàcil ni immediat. Així doncs, la seva elaboració no podia ser precipitada. Durant un temps es va dissenyar un primer esquema, de com havia de ser, com s'havia de filmar, etc. Gairebé vam trigar dos mesos en tenir llest el guió definitiu. I aleshores va començar el rodatge.

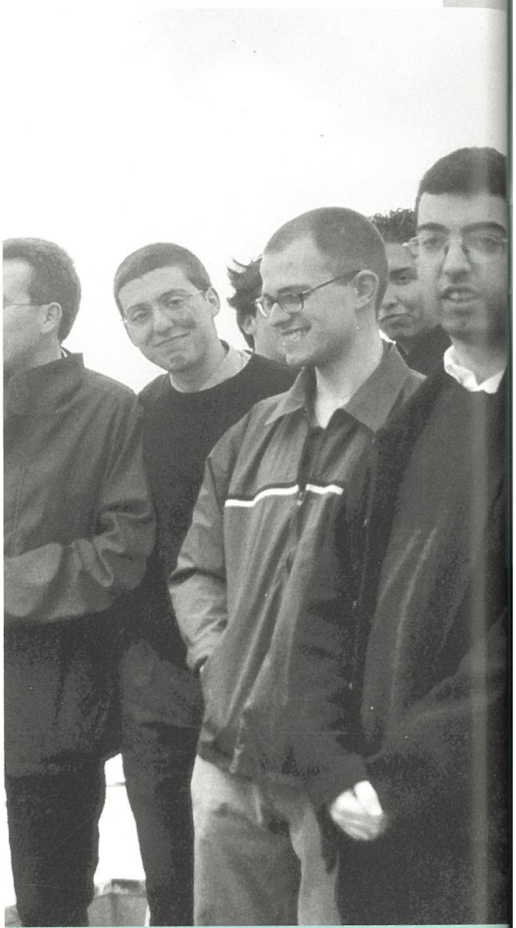
Seguint aquest guió, els tècnics de la productora encarregada de fer el vídeo ens van gravar durant uns quants dies, a la residència comunitària, a les classes, a la capella, al menjador, etc.

Que aquest vídeo sigui un material que doni a conèixer el què el Seminari significa

Carles Cahuana

Això incloïa també la filmació d'entrevistes, de cercar plànols exteriors, i sempre cuidant la part tècnica, com la

Bruno Bérchez

lluminositat, el so, etc. Tot i que no és fàcil sentir-te que t'estan filmant, tothom s'ho va prendre amb il·lusió i paciència!

Finalment, després de més de 20 hores de material gravat, va començar el torn de la selecció d'imatges i composició, treball que va fer l'empresa productora, i que va condensar en un vídeo de trenta minuts aproximadament.

Pels voltants de juny, i després de quatre mesos, ja fèiem una primera exposició del vídeo, que ens semblà molt encertat, i vam poder començar a mostrar-lo a les nostres comunitats

En un món, on el missatge entra per la imatge, no ens podem quedar enrere i val la pena aprofitar els mitjans àudio-visuals per també nosaltres, transmetre el missatge de Jesús que diu a molts joves: "Vine, i segueix-me" (Lc 18,22)

Carles Cahuana Bartra
2n de Filosofia

GUIÓ DE TREBALL

A continuació, oferim un petit guió que pot servir d'ajuda per treballar el vídeo amb grups de joves per tractar el tema de les vocacions al sacerdoci i a la vida consagrada.

VISIÓ DEL SEMINARI DES DE FORA

Quina idea creus que té la gent del seminari? Com el veus tu, després d'haver vist el vídeo?

PREGÀRIA

La vida de pregària és fonamental en la formació espiritual dels futurs sacerdots. Quina és la teva experiència de pregària?

SEMINARISTES

Han sortit quatre seminaristes diferents. Per què creus que encara hi ha nois que volen seguir Jesús com a capellans? Què creus que s'hauria de fer per animar més joves?

VIDA COMUNITÀRIA

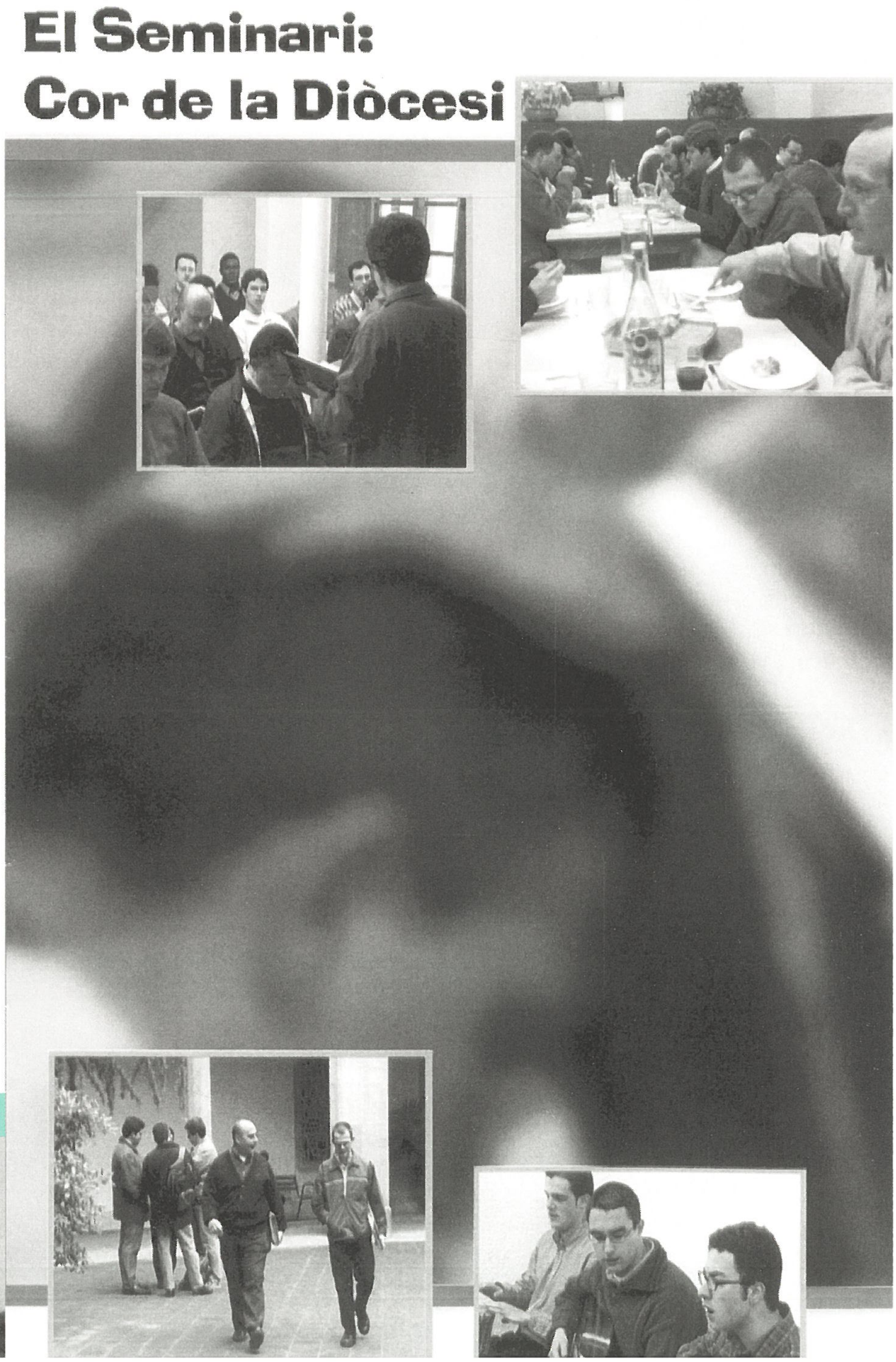
Com creus que pot ser la vida comunitària? En què pot enriquir? Quines poden ser les dificultats?

QUÈ ESPERA LA GENT D'UN CAPELLÀ

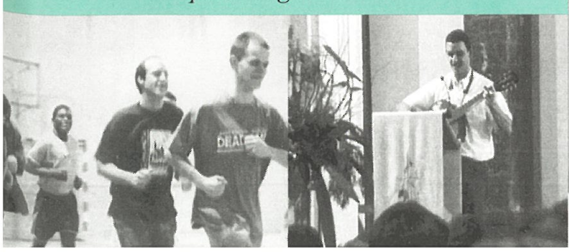
Al vídeo, s'ha plantejat el paper del sacerdot avui. Què esperes tu d'un capellà?

Miquel Àngel Guitián

Miquel Àngel Guitián

LA PARRÒQUIA DE SANT CRISTÒFOL DE PREMIÀ DE MAR

Amb un dels grups de joves de la parròquia

Divendres, sis de la tarda. Acabo de resar Vespres amb la comunitat del Seminari. Tinc vint minuts per endreçar l'habitació, fer la bossa i agafar el tren que surt a les 18:38 direcció Premià. Abans de dos quarts de vuit he de ser a la parròquia ja que els monitors comencen a preparar la reunió de grup, i jo encara he d'acabar el comentari sobre les lectures del Diumenge per al grup de les 10.

A la parròquia en la qual col·laboro, aquest és el tercer any, continua el meu aprenentatge en l'aspecte pastoral, un dels cinc pilars de la formació (els altres quatre són la dimensió humana, espiritual, intel·lectual i comunitària). Més que l'adquisició de mètodes i sistemes –que són també importants- , aquesta dimensió de la meva formació ha de cercar de reproduir aquella manera d'estar entre els homes que caracteritza Jesucrist, el Bon Pastor

Els joves superen amb escreix el centenar i això és un goig i a l'ensems una gran responsabilitat

La meva col·laboració a la parròquia consisteix en ser un bon Cristòfol, "un bon portador de Crist" per als joves i la comunitat amb els quals comparteixo la fe. Els joves superen amb escreix el centenar i això és un goig i a l'ensems una gran responsabilitat, ja que amb aquest important nombre, són moltes les possibilitats de transmetre la Bona Nova de Crist.

Enguany, en Pere, seminarista nou a Barcelona, també col·labora amb mi, i així, som enviats de dos en dos, tal com Crist feia amb els seus deixebles "perquè anessin davant seu a cada poble i a cada lloc per on ell mateix havia de passar" (Lc 10,1).

L'activitat dels grups de Joves és del tot original, es remunta a fa més de vint anys, quan sis joves cristians van iniciar juntament amb el Rector d'aleshores el que avui ha esdevingut el gran Grup de Joves. Amb els catequistes van animar els nens i nenes de la catequesi a què continuessin la seva vinculació a la parròquia. Essent la resposta molt positiva, els mateixos joves van engrescar-se en trobades periòdiques, i tot s'anava consolidant. El nombre de joves va anar creixent notablement, així que es decidí de distribuir-los per edats i agrupar-los en funció de la seva antiguitat. Aquests grups es van enumerar començant per l'u, i a cada nou any, el nou grup rebia el següent número. Aquest any s'ha creat el número 21 també anomenat d'iniciació. El número és quelcom més que un valor numèric, significa tot un plegat d'anys junts, molta història compartida i una vinculació molt intensa entre els seus membres. Al capdavant de cada grup hi ha un o dos monitors que alhora pertanyen a grups més antic. La franja d'edats va dels tretze als trenta dos anys. Enmig d'aquest itinerari, es troben també els grups de confirmació.

Dibuix panoràmic de la parròquia

El fet d'estendre'm per explicar aquest "funcionament" és per destacar la importància del Grup de Joves en la vida parroquial. Molt propers al Rector, Mn. Jaume Castellví, els joves col·laboren més enllà de la pastoral juvenil. Des de la preparació de l'Eucaristia dominical i la participació

Celebració de Festa Major

en Càritas Parroquial, passant per l'edició del full setmanal *Logos* i coordinant l'Esplai, fins a la col·laboració –amb bona part de la resta de la comunitat parroquial– en una llar per a infants al poble de Tarija (Bolívia). Els joves són un pilar bàsic per poder entendre la tasca que realitzo jo com a seminarista.

L'horari de les trobades del divendres va des de les vuit del vespre fins prop de les dotze de la nit. A més de les reunions del divendres, tenim una hora de pregària al mes i una altra de formació per als monitors, aquesta impartida simultàniament per Mn. Jaume i un servidor. Són nombroses les sortides de cap de setmana per fer recés,

A més de les reunions del divendres, tenim una hora de pregària al mes

formació, pregària i convivència, a nivell parroquial i d'arxiprestat. I cada any s'organitza la Pasqua Jove.

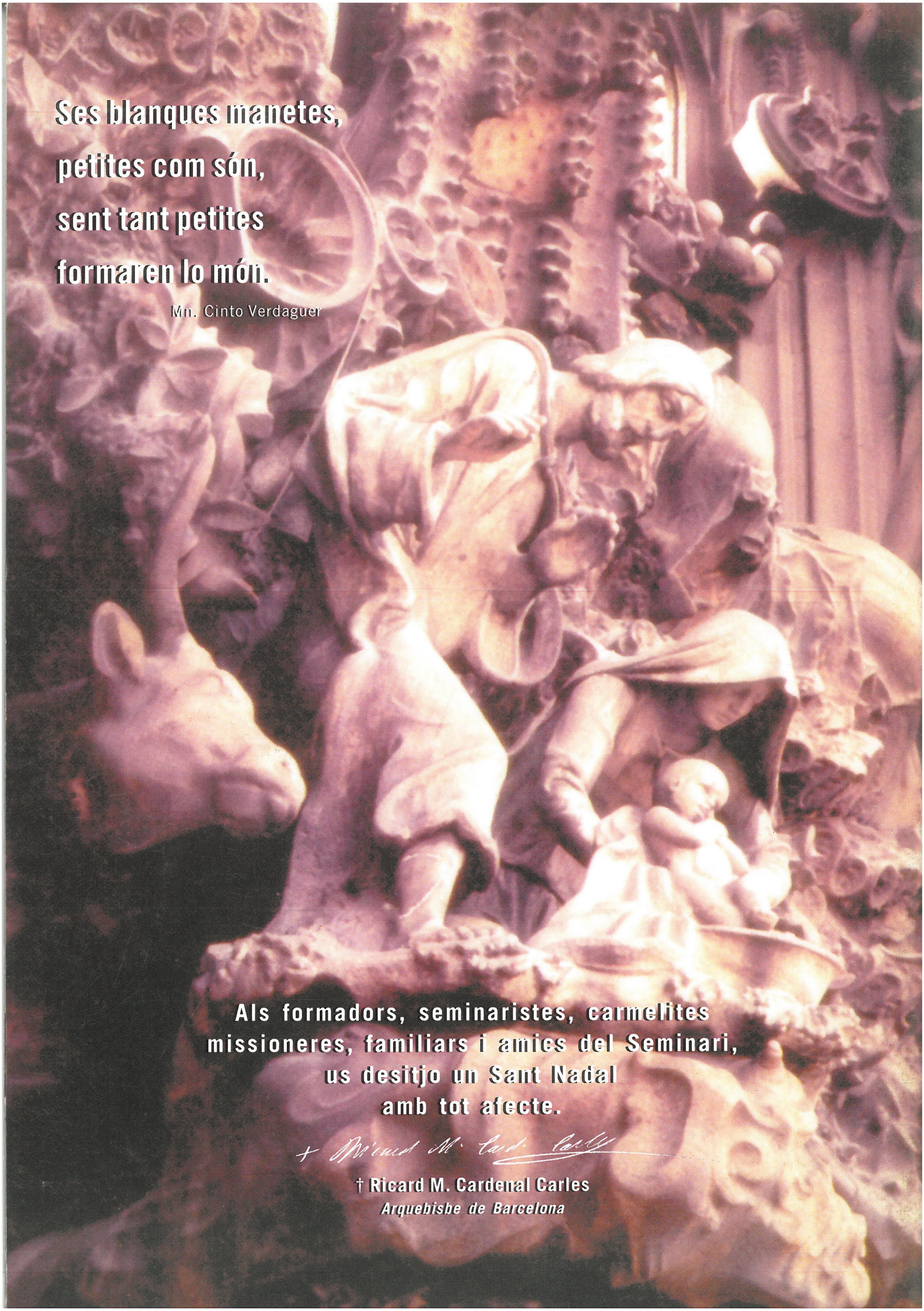
Trobada de joves

El dissabte, vora les deu del matí, porto la comunió als malalts i a la gent gran. A les dotze, assajo els cants per a la missa del Diumenge. A la tarda, a dos quarts de cinc, col·laboro amb d'altres monitors –molts d'ells integrants del Grup de Joves–, en l'Esplai Parroquial, fins dos quarts de set; quan puc, em quedo a la reunió d'avaluació i de programació d'altres activitats. Resem Vespres amb el Rector, i un cop sóc a l'església, faig una estona de pregària abans de la Missa de vuit, a la qual participo fent d'acòlit.

El diumenge a les nou del matí fem la pregària de Laudes amb alguns feligresos. A dos quarts de deu dirigeixo els cants de la Missa i a l'Eucaristia de les dotze torno a fer d'acòlit amb en Pere, en Dídac i en Miquel, dos seminaristes del Seminari Menor, i alguns escolans més. Aquí finalitza la meva col·laboració habitual a la Parròquia.

Joan Obach
4rt de Teologia

Ses blanques manetes,
petites com són,
sent tant petites
formaren lo món.
Mn. Cinto Verdaguer
Als formadors, seminaristes, carmelites
missioneres, familiars i amics del Seminari,
us desitjo un Sant Nadal
amb tot afecte.
† Ricard M. Cardenal Carles
Arquebisbe de Barcelona